J. J. SPADA.

CORPORUM LAPIDÉFACT. AGRI

VERONENSIS CATALOGUS.

1744.

85.8

Library of the Museum
OF
COMPARATIVE ZOÖLOGY,

AT HARVARD COLLEGE, CAMBRIDGE, MASS.

Founded by private subscription, in 1861.

~~~~~
DR. L. DE KONINCK'S LIBRARY.

No. 1584.

CORPORUM
LAPIDEFACTORUM
AGRI VERONENSIS
CATALOGUS
QUÆ APUD
JOAN. JACOBUM SPADAM

Gretianæ Archipresbyterum asservantur.

*Editio altera multo auctior, cui accedunt Annotationes,
& Marmorum quæ in eodem agro reperiuntur
Elenchus.*

^{S. m.} VERONÆ, MDCCXLIV.

Typis Dionysii Ramanzinii Bibliopolæ apud S. Thomam.
Superiorum permissu.

NOBILISSIMIS VIRIS
HIERONYMO ET CAROLO
DE ALLEGRIIS
COMITIBUS

JOANNES JACOBUS SPADA.

Ecce quidem a majoribus institutum est, ut quicumque opera sua typis mandare student, id primum sibi curæ habeant alicujus Mæcenatis nomine virtute, & natalibus clari eorundem frontispicia condecorare, cujus patrocínio nobilitata, ne invidorum obtrecciónibus labefactentur, tute in lucem prodire possint. Itaque cum Corporum Lapidefactorum quæ in agro Veronensi reperiuntur Catalogum iterum edere decreverim, mihi vitio tribuissim, si, qui opellulam meam a malevolis tueri possent, aliunde quæsisivissim; cum sors tantos Patronos obtulerit,

rit, ut majoribus vel potentioribus niti vix mihi pot-
tis fuisset. Neminem etenim latet quantum sit illustris
Allegriorum gens, quanta prosapia vetustas, mayo-
rum fama & gloria; ita ut non solum dignitate
inter concives clarius explendescat, sed etiam apud
exterarum nationes magnificentia. Nam quos apud vos
diversari jubetis, urbanitatem, amicorum frequen-
tiam, clientium multitudinem magnopere mirantur,
tum convictuum & hospitiorum lautitiam & appara-
tum. Tu vero, **HIERONYME**, postquam mayo-
res tui fatis cessere, quam bene te gesseris dum Cata-
phraëtorum turmam duxisti, quod summum munus
jure hereditario possides, quæ fuit rei militaris disci-
plina? quæ in exsequendis mandatis eorum qui Rei-
publicæ præsumt obtemperantia? quam dum Pische-
riæ militibus præesses cura? quam splendide, dum
Tergeste ad **CAROLUM VI.** Imperatorem Reipu-
blicæ legatum comitareris, munus tuum obiisti, ita ut
Ser. Venetiarum Dux diplomate Non. Novembr.
an. **MDCCXXVIII.** de re bene gesta publice tibi
grates decreverit. Has animi dotes a natura habes,
sed non tam tibi, quam tuis etiam communes. Non-
ne tu, **CAROLE**, majorum simillimus es nobi-
litate, morum consuetudine, animi magnitudine,
libera-

liberalitate, ceterisque virtutibus, quæ in omnium oculis sitæ sunt? Nam quid gesta CAROLI Avi tui memorem? qui XVII. kal. Febr. an. MDCLXXXVIII. turmæ equitum peditumve, qui Romanorum Reginam agrum Veronensem prætereuntem comitari debebant, solus præpositus est, quo munere propriis impensis tam ornate & splendide functus est. Quid majorum tuorum ANNIBALIS, GEORGII, & HIERONYMI, qui in bello Venetorum Peloponnesiaco jam ab anno MDCLXXVII. tam fortiter se gessere, ut dum publico diplomate CAROLUS Avus tuus Cataphractorum equitum hereditaria præfectura decoraretur, egregiam de rebus ab eis in illo bello gestis gratiam Senatus retulit? Quid ANNIBALIS loricatorum equitum anno MDCXXV. præfecti? Quid JOANNIS an. MDXXII. conspicuo tunc temporis militari ordine S. Serenitatis Venetiis publice insigniti? Quid tandem illorum, quos Melitensium equestris ordo in albis adscripsit? Gens itaque tantis virtutibus & nominibus clara, illustrium affinium numerum quammaximum sibi adscivit, quibus cum viris in ecclesiasticis vel in civilibus dignitatibus summis constitutis propinquitatem & cognationem

*contraxit. Principem locum obtinet Camilla uxor
de nobilissima Luciniorum Mediolanensium gente,
tum Lucretia mater Castelbarcorum, virtute, &
ingenio commendabiles. Quæ cuncta cum sæpius at-
tente pensitasset, vel etiam quanta benignitate me
quotidie excipiat, utrosque enixe rogo ut opellulam
meam tueamini, & in humillimi obsequii signum eam-
dem accipiat.*

PRÆFATIO

PRÆFATIO.

Vemadmodum olim Scipio, & Lælius viri sane præstantissimi, alius quidem virtute belli, alius vero eloquentia & consilio, ut suum a gravibus negotiis defatigatum animum oblectarent, & sublevarent Caietæ & Laurenti concubulas & calculos lectitabant; ita laxandi animi gratia lapidefacta corpora, quæ in tanta copia ac varietate in agro Veronensi reperiuntur, multis abbinc annis inquirere, contemplari, ac colligere cœpi. Quantum vero oblectamenti hinc animus meus cœperit, continuo ve capi at, verbis vix exprimere queam. Iis quos Historia naturalis & Pbyfica delectat satisfacturus, huiusmodi corporum quæ in parvo museo meo asservantur paucis abbinc annis Catalogum typis edere curavi, haud tamen singula enumerare volui; hoc enim nedum superfluum, verum impossibile prorsus fuisset; cum eorundem species adeo inter se varient, ut singularum differentiæ pene infinitæ sint, sed tantum, quæ præ raritate vel formæ elegantia ceteris præstant in medium proferenda esse putavi. Nunc vero amicorum & doctissimorum virorum precibus, qui me continuo verbis & epistolis

laceſſant votis ſatisfactorius, eundem Catalogum iterum emitto. Prodiſit tamen cum novis additionibus atque ornamentis; quotidie enim in hoc horum corporum feraciſſimo agro aliquid novi invenitur, tum quoque vulgaria locorum nomina in quibus eadem reperiuntur addere optimum eſſe cenſui, nempe ut quilibet ipſa inquirere, & facile nemine præeunte invenire poſſit. Perſuaſit mihi etiam vir ſane doctus, cui plurimum debeo, ut in eorum gratiam, qui huius argumenti minus periti ſunt nominum, quibus res lapidefactæ indigitari ſolent, etymologiam ſuis locis exponerem. Neque etiam diſplicebit opinor, ſi de ipſis rebus lapidefactis pauca in genere præmittam, atque etiam ſi quæ de lapidum generatione dicturus ſum, diverſis proſecto innitantur argumentis ab iis quæ paſſim apud Scriptores reperiuntur, ſed maxima ſaltem ex parte fulciantur obſervationibus, quas mihi dum agrum Veronenſem peragrarem facere contigit.

Rebus quæ petrificate vulgo vocantur, vel ineſt dumtaxat lapidea cruſta ſuperinducta, vel eæ interior, exteriusque lapideſcerunt: interdum interior replentur materia quadam lapidea, quæ in conchis ſæpe viſitur, vel etiam ſæpiſſime animalium teſtæ aut exuvia pereunt, ita ut ſuperſit ſolum interior quaſi nucleus.

Non ignoro plurimos contendere res omnes in lapidem verſas meros eſſe naturæ luſus, horum tamen pace dixerim, aut ipſi numquam eas obſervarunt, aut temere ſaltem loquuntur, quod niſi a doctiſſimis viris demonſtratum fuiſſet, evidentiſſimis argumentis comprobare vellem, & facile poſſem. Etenim qua ratione oſſa Cervi, quæ ex duro ſaxo extrahenda curavi, ab eo qui illa obſervaverit, & ſua ratione utatur, naturæ luſus dici poſſunt? horum ad integrum ſcheleton formandum vix ne unum quidem deficit; ſingula vero, quod maxime advertendum eſt, nedum
quan-

quantum ad externam figuram attinet; sed ad internam etiam veris cervi ossibus tam similia sunt, ut ovum ova tam simile non esse dixerim; eorum processus, addittamenta, substantia rara vel laxa, medulla ipsa tam distincte apparent, tamque pulchre, ut nihil amplius desiderari possit.

Quid dicam de Piscibus, qui veros pisces ita referunt, ut qui eos viderit, statim eos agnoscat? Horum plurimos habeo, quorum spina e saxo extat, ita ut una cum commixta carne facile separari possit: spinæ, vertebræ adeo integræ sunt, ut non nisi veræ piscis vertebræ dici possint. Uno verbo, omnia quæ in hisce observantur, veros fuisse pisces manifesto ostendunt. Quid de plantis herbaceis, quarum folia e saxo extant; & tota facie vel circumscriptione, fibrisque suam speciem referunt, & manifeste ostendunt? Quid de Dendrolithis seu lignis in lapidem conversis? num existimemus lapides ea forma creatos esse, vel ex arborum truncis originem habere? omnino vetat, truncus ille qui a me repertus fuit in loco Bolca dictus, cujus pars (si bene recorder) lignea erat, & cultro secari poterat, pars vero omnino lapidea. Utinam eorum oculis, qui res omnes in lapidem conversas, meros esse naturæ lusus contendunt, cuncta hujusce generis quæ apud me asservantur subicere possem, ipsos profecto panderet contra tam manifestam veritatem pugnare.

Nunc vero aliquid de lapidum generatione dicam, & breviter simul quomodo corpora lapidescant explicabo. Adversatur profecto observationibus eorum opinio, qui arbitrantur omnia lapidea corpora ab initio creata fuisse, utcumque enim rupes fuerint quasi ossa terræ formata cum terra, utcumque etiam alii lapides (scilicet ita exigente recentis Mundi perfectione) conditi simul fuerint; nam certe constat, plurimos quolibet tempore lapides generatos fuisse, ac etiam nunc compingi ac generari. Ad hanc doctrinam confirmandam, infinita atque validissima argumenta apud philosophos passim

reperiuntur, ego tamen pauca tantum asserere decrevi, ex iis sane plurimis, quæ ager Veronensis suppeditat. Prius tamen modum exponere optimum esse duco, quo lapides generentur.

Ingenti consensu tradunt omnes aquas vel supra, vel infra terræ superficiem, maxime vero intra montium rimas ac cavitates defluentes, varias hinc inde arenæ vel metallorum particulas, abradere & secum deferre, atque cum ipsis omnino commisceri. Hinc pro variis particularum generibus, aquis commixtis fluida diversi generis formantur, ex quibus lapides, metalla, crystalli, salia, imo & omnia pene fossilia suam ducunt originem, videlicet, siue quod hæc fluida corpuscula minori quam antea velocitate ferantur, vel aliquo in loco quiescant, siue quod a quibusdam terris veluti a totidem colis percolentur, particulas suas relinquere coguntur, quæ aliæ aliis superimpositæ, vel mirabili prorsus ordine dispositæ, & inter se arctè compactæ (quod an ipsis salibus, an aeri, an particularum figuræ, an aliis denique causis tribuendum sit, huius loci non est disputare) fossilia effingunt: aliquando etiam hæc particule cum quibusdam terris commiscentur, et ex hac commixtione fossilia generantur.

Argumenta quibus demonstrabitur lapides generari, & eo quidem modo quo nunc explicavi, jam exponere aggredior. Et in primis plurimi lapides, ut ex Catalogo nostro constat, diversas res, nempe fossilia, vegetabilia, animalia, heterogenea corpora continent, vel iis circumvestiuntur, & concava superficie corporis vel animalis cui incubuerunt faciem perbelle referunt. Contra vero alii lapides, quorum plurimos habeo, plerumque in intimis durorum corporum recessibus, nucleorum instar, circumsepti & tunicati reperiuntur. In quibusdam agri nostri torrentibus passim magnæ moles glarea, & fluviatilibus saxis compactæ observantur ipsis saxis durissimis, quibus interdum adherent non minus duræ. Marmor illud quod vulgo della Pernice vocatur totum ferme ex minutis.

antissimis conchulis constat. Nigrum & album marmor, quod e lapicidina Pomarol ceditur, nihil aliud est nisi mixtio quædam Bucarditarum minorum & argillæ. Illud quod vulgo marmo rosso appellant, plura Ammonis cornua, nonnulla haud exigua sane molis continet. Quod Biancone vocant sæpe Terebratulas, Belemnitas, piscium dentes complectitur. Observavi etiam marmora quasi semper eosdem colores referre, quibus terra super imminens inscitur. Plurimæ aquæ in agro nostro reperiuntur, quæ crusta lapidea herbas, arborum radices, saxa, aliaque corpora obducunt: hæc argumenta ad ostendendum lapides in dies generari & eo quidem modo, quo supra explicavi, tam valida esse mihi videntur, ut alia adferre superfluum esse judicem: nisi vero res ita se habeat me doceat aliquis, amabo, quo alio modo ea omnia evenire potuerunt.

Denique perpendant quicumque annotationes legent Catalogo nostro insertas, corpora marina lapides facta, non confusa & commixta reperiri; sed pro variis eorum generibus a se invicem distincta, ita ut in uno monte Pisces, in alio cornua Ammonis inventiantur; hoc enim solum eorum opinionem evertere videtur, qui corpora marina lapides facta diluvianas reliquias esse contendunt. Esto enim quod mare perturbatum ac nimium agitatum conchas univalves e saxis, quibus tempestatum tempore tam firmiter adhærent, divellere potuerit; esto quod testacea quælibet, vel etiam cornua Ammonis maxima e fundo maris supra montes translata fuerint, hoc tamen quomodo absque marinorum corporum confusione fieri potuerit, non facile est intelligere; neque dicere juvat corpora marina ultro ad montes aqua tunc coopertos sese transtulisse, nam præterquamquod Corallia aliaque gravissima corpora sese transferre non potuerint, quis credat duodecim mensium & decem dierum spatio, ea e propriis finibus exiluisse, stabilemque in montibus mansionem elegisse, ibique suam quam-

*que speciem tam copiose multiplicasse? Hæc sunt, amice
lector quæ præfari optimum esse judicavi,
reliquum est ut sumptus labores,
ac conatus meos æqui boni-
que consulas.*

CORPORUM LAPIDEFACTORUM

CLASSIS PRIMÆ

UNIVALVIA.

*Univalvium intortorum & Serpentum instar
in se convolutorum.*

GENUS PRIMUM

AMMONIS CORNUA

AMMONIS cornu ab Ulyſſe Aldrovandio
Ophioides dictum, vulgò *Serpens lapideus*,
planum eſt, intortum vel involutum, Ser-
pentis inſtar in orbem collectum. Am-
monis cornu appellatur, quod Arietis cor-
nibus quibus Jovis Ammonis caput inſi-
gnitur ſimile ſit. Teſtacea horum for-
mam exprimentia, minima tamen in Ariminenſium littore
ad mare ſuperum copioſe inveniuntur, & de quibus Cl.
vir. Jo: Plancus in *Libro de Conchis minus notis* doctè nuper
diſſeruit, unde conjici poteſt in remotiſſimis maribus majora
reperiſſe, quæ forſan noſtrorum magnitudinem attingunt. Va-

ria sunt magnitudine & forma Ammonis cornua, pluribus minoribusve spiris distincta, nempe striata, nodosa, levia, & foliacea: magnitudine autem, vel parva sunt, media, majora & maxima. Foliacea dicuntur, quia folia referunt varia, leviter in superficie signata, nempe Sabinæ, Quercus, & Absinthii; horum foliorum dissimilitudo a varia vertebrarum compagine; ex quibus omnia Ammonis cornua formantur repetenda est. Multi sunt hujusce Veronensis agri montes exigui, & sublimiores qui in lapidinis marmoris albi, cinerei, rubri, croceique coloris, atque etiam in cinereis, ferrugineisque tophis Ammonis cornua continent, quorum ut videre est in sequenti Catalogo fit mentio.

1. Ammonis cornu maximum, subluteum, quatuor anfractuum, quorum primus a secundo uncis duabus recedit, dorso instar caudæ Cancris squamato: a summitate ad centrum concamerationis in pedes IX protensum, pondere librarum Veronensium CXL. E monte dicto *Valmenara di Grezzana* in scopulo topheo, ad meridiem, perraro reperitur.

2. Ammonis cornu maximum, subluteum, fulcatum, latioribus fulcis in spinam subrotundam abeuntibus, quatuor anfractuum, quorum mensura a summitate ad centrum concamerationis pedes VI attingit, pondere libræ LXVI, e monte *della Pernisa*, & in agro vici *Lugo* dicti, in marmore subluteo, ad meridiem.

3. Ammonis cornu maximum, cinereum, leve, spina crassiore, & subrotunda, trium anfractuum, quorum mensura a summitate ad centrum concamerationis pedes VI æquat, pondere librarum LXX. In loco, quem appellant *alli trachi di Chiesa nuova*, in monte vulgo *le Saibe*, in marmore cinereo, ad occidentem.

4. Pars

4. Pars quædam bifida cornu Ammonis majoris, cinerei, trium anfractuum, in qua apparent juncturæ in orbem formatæ. E monte vulgo *Lumiago di Azzago*, in scopulo cinereo, ad occasum.

5. Ammonis cornu majus subluteum, lacunis latis in spinam abeuntibus, quinque anfractuum, quorum mensura a summitate ad centrum concamerationis pedes quinque æquat, pondere lib. XXI. In loco qui dicitur *Faè di S. Anna*, in marmore subflavo, ad orientem.

6. Ammonis cornu majus, subflavum, quinque anfractuum, striatum, striis in dorso trifariam divisis. E monte quem vocant *Branco di Chiesa nuova*, in petra rubci coloris, ad meridiem.

7. Ammonis cornu majus, subflavum, sulcatum lacunis latis, in spinam abeuntibus, trium anfractuum. E monte dicto *Solvani di Grezzana*, in marmore subflavo, meridiem versus.

8. Ammonis cornu majus, subflavum, spina striata, præcedente tuberculo, quatuor anfractuum. In loco qui appellatur *Lessini di Podesteria*, in marmore subflavo, ad meridiem.

9. Ammonis cornu majus, subflavum, trium anfractuum, hinc & illinc spinis instar caudæ Pastinacæ piscis armatum. E monte, qui dicitur *Magnavacca di Grezzana*, ad meridiem.

10. Ammonis cornu cinereum, minus, trium anfractuum, striatum, striis in dorso subrotundo tripartitis. In loco *bocca di selva di Chiesa nuova*, ad meridiem.

11. Ammonis cornu minus, fere carneum, duorum anfractuum, tuberculis per longitudinem donatum, dorso subrotundo, leviter striato. In loco quem appellant *folignani di Chiesa nuova*, orientem versus.

12. Am-

12. Ammonis cornu subalbidum, dorso subrotundo, tuberculis & spinis tortuosis insignitum, majus. E monte dicto *Calcarì di Grezzana*, in petra vulgo *Biancone*, ad meridiem.

13. Ammonis cornu majus, subcinereum, striatum, striis eminentioribus & divisis, cum anfractibus quatuor. In loco vulgo *bocca di selva di Chiesà nuova*, in marmore cinereo, ad orientem.

14. Ammonis cornu majus, subflavum, striatum, striis eminentioribus & divisis, in spinam subrotundam abeuntibus, quinque anfractuum. In loco qui dicitur *branco di Chiesà nuova*, in marmore subrubro, versus meridiem.

15. Ammonis cornu majus, subflavum, striatum striis integris, valde elatis, in dorsum abeuntibus, quatuor anfractuum. In loco vulgo *Folignani di Podesteria*, in marmore subrubro, ad meridiem.

16. Ammonis cornu minus, subflavum, striatum, striis valde elatis, in spinam sulcatam abeuntibus, quinque anfractuum, ex eodem loco erutum.

17. Ammonis cornu ferrugineum, minus, fere planum, striis undulatis, densis, in spinam subrotundam abeuntibus, trium anfractuum. In montibus quos vocant *di Arzago*, in topho obscuro, ad occidentem.

18. Ammonis cornu luteum, minus, striatum, striis divisis, in spinam subrotundam abeuntibus, trium anfractuum in loco qui dicitur *le laste di Grezzana*, in petra lutea, ad meridiem.

19. Ammonis cornu subcinereum, minus, striatum, striis divisis, in spinam subrotundam abeuntibus, quatuor anfractuum. In loco quem vocant *chieva di Grezzana*, in petra subcinerea, ad meridiem.

20. Ammonis cornu subalbidum, minus, duorum anfractuum, cum lineis in spinam rotundam abeuntibus, præce-

præcedentibus tuberculis. E loco *Calcarì di Grezzana*, in petra alba, ad meridiem.

21. Ammonis cornua alba, minima, plerumque plana, levia, spina acuta, duorum anfractuum. Ad Castrum S. Felicis Veronæ, in albicante argilla, meridiem versus.

22. Congeries cornuum Ammonis minorum, variarum specierum, saxo subnigro adhærentium. E monte *Bonifola di Grezzana*, ad occidentem.

23. Ammonis cornu majus, subflavum, unius anfractus, fere planum, spina subrotunda, & quinque radiis donatum. E loco *le laste di Grezzana*, in marmore subflavo, ad meridiem.

24. Ammonis cornu leve, subluteum, minus, spina subrotunda, quinque anfractuum. E monte vulgo *Rosar di Grezzana*, ad occidentem.

25. Rarissimum cornu Ammonis majus, cinereum, immersum lapide, cum dorso sigillatim effosso, ita ut evidenter conspiciantur loculamenta vertebrae formata. E monte quem dicimus *Bonifola di Grezzana*, ad occasum.

26. Ammonis cornu minus, subflavum, leve, & planum, unius anfractus, spina ferme acuta. E monte qui vocatur *le laste di Grezzana*, in marmore subflavo, ad meridiem.

27. Ammonis cornu minus, subalbidum, leve, duorum anfractuum, spina sulcata. E monte *Sarmazzi di Grezzana*, ad occidentem.

28. Ammonis cornua incompleta, aut nondum perfecta, quæ in Gretianæ finibus, *Azzagum* versus, ad occidentem reperiuntur. Non sphaerica, ut alia sunt; sed longa, ita ut a centro sejuncta matricem ex calcario lapide formatam habeant, & Ammonis cornu in linea fere parallela. Inventu vero difficillima, nec in lapicidinis unquam, sed tantum evulsa adhuc usque visa sunt.

29. Ammonis cornu incompletum, minus, subluteum, striatum, striis densioribus in spinam rotundam abeuntibus.

30. Ammonis cornu incompletum, minus, subcinereum, striatum, striis alternatim divisis, in spinam subrotundam abeuntibus.

31. Ammonis cornu incompletum, majus & complicatum, cinereum, striis integris elatis, cum tuberculis, in cujus corpus concha anomia immersa est.

32. Frustum cornu Ammonis incompletum, minus, subluteum, striatum, minutissimis striis, undulatis, in spinam subrotundam abeuntibus.

33. Ammonis cornu minus, striatum, striis divisis, in spinam subrotundam abeuntibus, subcinereum, juncturis folia exprimentibus, trium anfractuum. E montibus *Sarmazzi di Grezzana*, ad occidentem.

34. Ammonis cornu cinereum, minus, leve, spina subrotunda, ampla, trium anfractuum, juncturis folia exprimentibus. Ad locum vulgo *Prè del Cerro*, occidentem versus.

35. Ammonis cornu foliaceum, minus, subluteum, duorum anfractuum, in quibus conspiciuntur juncturae internae. E montibus vulgo *di Rosar*, in argilla crocea, ad occidentem.

36. Ammonis cornua majora, & minora, foliacea, subflava, spina angulari, unius anfractus. In loco vulgo *le laste di Grezzana*, in marmore rubro, ad meridiem.

37. Ammonis cornu foliaceum, minus, subflavum, unius anfractus, spina subrotunda. E loco *li Trachi di Chiesa nuova*, in marmore rubro, ad meridiem.

38. Ammonis cornu ferrugineum, minimum, foliaceum, duorum anfractuum. In montibus qui vocantur *di Marzana* evulsum repertum fuit.

39. Am-

39. Ammonis cornu foliaceum, inter maxima minus, cinereum, trium anfractuum, quorum mensura a summitate ad centrum concamerationis pedes tres æquat; pondere libr. XXXV. Via qua itur ad locum *Romagnan*, ad meridiem.

40. Ammonis cornu foliaceum, tenui & levi cortice subaurato coopertum. *Alle laste di Grezzana*, meridiem versus.

41. Ammonis cornu foliaceum, majus, crocei coloris, trium anfractuum, dorso subrotundo. Eodem loco, ad meridiem.

42. Ammonis cornu foliaceum, majus, subrubrum, duorum anfractuum. E monte qui dicitur *Bregiagio di Alcenago*, ad occasum.

43. Fragmentorum cornuum Ammonis species variae, cum vertebis & juncturis.

44. Ammonis cornua parvula diversarum specierum, colorumque. In locis sabulosis prope castrum S. Felicis Veronæ, ad meridiem, & in monte *Ursi* Gretianensi, occidentem, & meridiem versus.

G E N U S   S E C U N D U M.

N A U T I L I T Æ.

Nautilitæ & Ammonis cornua his notis inter se differunt. Illi extrinsecus unico tantum orbe donantur, extus squamato, intus concameratis amplisque cellulis in meditullio perviis efformato. Hæc autem extrinsecus in multiplices orbes sese circumvolvunt, & vertebis intus incurvatis & terebratis angustas valde cellulas exprimunt. Nihilo tamen minus forma fere conveniunt. Nautilitæ dicuntur, quod in se piscem ex polyporum genere conti-

neant, qui veluti Nautæ per mare, concham ipsam qua latent, tanquam cymbulam vehunt (a).

1. Nautilitæ majores, minores, subcinerei, & alii sublustei, unius anfractus, extrema parte, qua centrum respicit striata, striis tortuosis in dorsum subrotundum abeuntibus. Effodiuntur e montibus vulgo *di Avefa*, & præsertim in radicibus illius, qui dicitur *Larzan*, occidentem ac meridiem versus. Similesque, licet non tam frequentes, eruuntur etiam e montibus qui vocantur *di Colognola*, ad meridiem.

2. Nautilites minor, subcinereus, unius anfractus, dorso subrotundo, squameo, reliqua parte corporis palmata. Per raro in valle, quæ finitima est vico *Prun*, ad orientem, cujus icon hic exhibetur. Vid. Tab. V.

3. Alius minor, subcinereus, ejusdem speciei.

4. Alius minimus, subnigricans, ejusdem speciei.

5. Alius minimus, subflavus, ejusdem speciei.

UNIVALVIUM INTORTORUM

ET TURBINATORUM

GENUS PRIMUM.

COCHLITÆ.

Cochlitæ generatim sumpti intortarum concharum genus referunt: horum flexus a centro sursum tendunt; variis gyris plusve minusve extantibus extuberant, indeque varia sortiuntur nomina.

Dividuntur in leves, rugosos, lineatos, cælatos, sulcatos, reticulatos, & strumosos.

1. Co-

(a) Gesn. de Aquat. lib. 4. p. 734.

1. Cochlitæ leviter umbilicati, leves, majores & minores, subcinerei, quatuor spirarum, umbone propemodum plano. E monte qui vocatur *Larzano* ad orientem: in durissimis petris continentur, & in propinquo monte quem dicunt *le Colombare*, in topho subflavo.

2. Cochlitæ leves, subcinerei, majores, minoresque, quinque spirarum, ore ovato, orbibus subrotundis, umbilico acuminato. E monte *Bolca* ad meridiem, prope marinorum piscium, aliorumque testaceorum fodinam, in calcario saxo durissimo.

3. Cochlitæ umbilicati leves, subcinerei, vel subflavi, vel ferruginei, majores, & minores, & minimi, quatuor spirarum, umbilico aliquantulum eminente. E monte *Roncà*, qua meridiem spectat, in argilla cinerea, ferrugineo rubeoque colore commixti & variati, sæpissime aliis testaceis adhærentes reperiuntur.

4. Cochlitarum levium, minorum, umbilico aliquantulum elevato, trium spirarum congeries. In saxo subnigro. In valle *Crestena*, meridiem versus.

5. Cochlitarum umbilicatorum variæ magnitudinis, & coloris matrices. In montibus *di Poggiano*, ad orientem & occidentem.

6. Cochlitæ lacunosi, majores, subcinerei, turbine quasi plano, ore ovato, trium spirarum. *Muricitæ secundæ generis Ulyss. Aldrov.* In montis cacumine, vulgo *monte del Comun di Quinto* ad orientem, in agris evulsi.

7. Cochlitæ cælati, & striati, minimi, trium spirarum, ore rotundo, subcinerei, subflavique. In montibus, qui dicuntur *di Quinto*, occidentem versus rarissime occurrunt evulsi in argilla cinerea & subflava.

8. Cochlitarum alborum terrestrium congeries in saxo cinereo, necnon in saxo nigricante. In vallibus niniio humore

more madidis , sub rupium stratis prominentibus multi conjuncti simul adhærent , inde inter arenulas a pluviis congestas implicati lapidescunt .

9. Cochlitæ cylindræci , cælati , sublutei , majores , quatuor spirarum , turbine parum producto . In montibus vulgo *di Poggiano* , ad occidentem .

10. Cochlitæ cylindræci , subcinerei & alii nigricantes , majores , minoresque , auriti , & ad perpendiculum cælati , quatuor spirarum . *Muricita Hier. Zannich.* In montibus *di Roncà* ad occidentem , in argilla obscura .

11. Cochlitæ cylindræci , levès , majores , subcinerei , turbine fere plano . *Muricita primi generis Ulyss. Aldrov.* In valle , ad radices montis *Larzani* dicti , qua *Avesam* spectat , occidentem versus , aquis vecti reperiuntur ; nec enim mihi constat unde avulsi sint .

12. Cochlites major , cylindræceus , levis , & auritus , subluteus , turbine quasi plano , quatuor spirarum . Prope fontem *di Somnavalle* , ad orientem .

13. Cochlitæ cylindræci , levès , subcinerei , quinque spirarum . *Strombita primi generis Mich. Mercat.* In montibus qui appellantur *di Quinto* , ad orientem , in topho subcinereo .

14. Cochlitæ cylindræci , levès , sublutei , trium spirarum . *Strombita Ferr. Imperat.* In prædictis montibus .

15. Cochlitæ cylindræci , majores , & minores , subcinerei , levès , sex spirarum . *Strombita Ulyss. Aldrov.* In iisdem montibus .

16. Cochlites cylindræceus , subluteus , turbine quasi plano ; Cochlitarum venereorum species quædam . E monte *D. Leonardi* , ad meridiem .

17. Cochlites minimus , cælatus , turbine parum producto , subcinereus . E monte vulgo *di Poggiano* & in loco ejusdem montis *al Ghetto* dicto , occidentem versus .

GENUS

G E N U S   S E C U N D U M.

N E R I T I T Æ.

M Arinarum Concharum species quasdam ita a Nereo vocatas refesunt. Eximiæ sunt pulchritudinis, intortiti, majoribus & peramplis anfractibus donati, ore plano, vel hiatu non rostrato: umbilicus paucis spiris constat, & vixdum attollitur.

1. Neritites levis, subcinereus, duarum spirarum, primo orbe amplissimo, umbone vix eminente. In montibus, qui dicuntur *di Quinto*, orientem versus, in topho subcinereo.

2. Neritites reticulatus, minimus, subcinereus, duarum spirarum, primo orbe amplissimo, umbone vix eminente. In montibus *di Marzana*, orientem versus, in argilla cinerea.

3. Nerititæ minimi, subflavi, reticulati, & alii leves, duarum spirarum, primo orbe amplissimo. In monte qui dicitur, *Mont'Ursi di Grezzana*, ad occasum.

4. Nerititarum fragmenta subcinerea. In monte quem appellant *Costa grande di Grezzana*, in arena cinerea.

G E N U S   T E R T I U M.

T R O C H I T Æ.

C Ochlitæ turbinati, quos Rondeletius ob similitudinem turbinis, quo pueri ludere solent, Trochitas appellat, forma conum referunt, basi planum, & mucrone acuminatum.

1. Tro-

1. Trochitæ in spiram convoluti, striati, majores, minoresque, nigricantes, cinerei, & alii sublutei, unica spiram donati, mucrone reflexo. In valle *di Roncà*, & in montibus *di Poggiano*, occidentem versus.

2. Trochitæ leves, majores, minoresque, subflavi, & alii cinerei, quatuor spirarum, mucrone acuminato. In montibus *di Quinto*, ad orientem, in argilla subflava & cinerea.

3. Trochites striatus, subcinereus, major, octo spirarum, mucrone acuminato. In montibus *di Marzana*, ad orientem, in topho cinereo.

4. Trochitæ perpuncti, minores, nigricantes, septem spirarum, mucrone acuminato. In montibus, qui appellantur *di Roncà*, ad meridiem, in terra nigra.

G E N U S   Q U A R T U M.

B U C C I N I T Æ.

Turbinitarum genus quoddam sunt, iique in medio latiores, instar turbinis, in margine vero ita producti, ut os bifidum ovatum repræsentent, quod intus leve & omnino album est. Alii Buccinitarum nomine, cochlitas turbيناتos intortos intelligunt, quorum hiatus incurvatur, aut canaliculis signatur. Verum Buccinitæ nostrates, dum lapidescerunt, hanc faciem, si tamen unquam illa donati sint, omnino amiserunt.

1. Buccinites maximus, levis, subluteus, quatuor spirarum: pondere librarum IX. & unc. II. Ad fontem *Sommarvalle*, ad meridiem.

2. Buccinites maximus, levis, subluteus, quatuor spirarum, pondere lib. XI. & unc. VIII. Ad D. Leonardi, Veronæ, occidentem versus.

3. Buc-

3. Buccinitæ leves, majores & minores, subcinerei, quatuor spirarum, ventre crassiore *Gesneri*. In montibus vulgo *di Quinto*, ad orientem, in topho subcinereo.

G E N U S   Q U I N T U M.

T U R B I N I T Æ.

Sub hoc nomine quodcumque testaceorum genus torcularium cochleæ instar configuratum, & in longum mucronem desinens intelligimus. Turbinites tortuosus esse debet, & in mucronem acuminatum longioremque desinere, ore sit plano atque rotundo, spiræ tenuiter & paulatim deficient, venter vel crassities in basi nulla sit, eaque in cæteris spiris eadem servata proportione appareat.

1. Turbinites ingens, levis, subluteus, spirarum quinque: pond. lib. XII. & unc. VI. In agris prope fontem *di Sommaralle*, & in subflavis scopulis, ad meridiem.

2. Turbinites ingens, levis, subluteus, quinque spirarum, pond. lib. XXI. & unc. VII. In con/allibus eidem fonti vicinis multissimi avulsi reperiuntur in terra sublutea, tum in monte D. Leonardi, meridiem versus.

8. Turbinites ingens levis, subluteus, quatuor spirarum: pond. lib. XIX. & unc. IX. iisdem locis.

4. Turbinites ingens, levis, subluteus, septem spirarum: pond. lib. X. & unc. VI. iisdem locis.

5. Turbinitæ minores, fasciati, & punctati, subcinerei, & ferruginei. E montibus, quos appellant *di Roncà*, in terra nigricante, ad occidentem.

6. Turbinitæ minores, cinerei, polygoni, septem spirarum. In monte *Bolca*, in saxo cinereo, ad meridiem.

D

7. Tur-

7. Turbinitæ leves, minimi, alii ferruginei, & alii cinerei, sex spirarum. In monte *Roncà*, in terra nigricante, ad occidentem.

8. Turbinitæ minores, subcinerei XIII. spirarum, ex quibus septem strumosa, ceteræ in acumine punctatæ. E montibus vulgo *di Bolca*, ad meridiem, in saxo cinereo.

9. Turbinitæ strumosi, majores & minores, subcinerei, X. spirarum. E montibus vulgo *di Quinto*, sub columbariis ad orientem, in topho subcinereo, & albicante.

10. Turbinitæ minores, ferruginei, partim strumosi, partim in acumine leves, septem spirarum. In prædictis montibus *di Quinto*, qua vallem *Val Pantena* appellatam spectant, orientem versus, in topho ferrugineo.

11. Turbinitæ majores, & minores, heptangulares, transversim striati, ferruginei, VIII. spirarum. In montibus *di Roncà* ad occidentem, terra subnigra commixti.

12. Turbinitæ majores, & minores, leves, cinerei, tredecim spirarum. Ibidem.

13. Turbinitæ minores, in varias spiras convoluti, alii cinerei, & alii sublutei. E montibus quos vocant *di Pog-giano*, ad orientem, in topho cinereo & subluteo.

14. Turbinitæ subcinerei, minimi, alati, & cælati, sex spirarum, ore oblongo. E montibus *di Marzana* ad orientem, in topho cinereo.

15. Turbinatarum majorum, minorumque matrices, ex scopulo subluteo, *Spirita*, vel *Opbita Ulyss.* Aldrov. ad S. Felicis arcem Veronæ, in saxo subluteo, ad meridiem.

G E N U S S E X T U M .

P U R P U R I T Æ .

EX Cochlea ostrum fundente, quo antiquitus lanæ inficiebantur Purpuritarum nomen ductum est. Hetruria copiam harum habet, nec tamen lanæ fucō claruit, ut scripsit Mercatus, unde haud temere dubitamus hanc de qua agimus verum Rondeletii Purpuritem non esse; sed Porphyroidem, ut idem Mercatus asserit. Nihilo tamen minus Purpuritis nomine insignietur ne a vulgari opinione recedamus.

Igitur Purpurites Turbinitarum genus est sinubus ornatum, & multiplicibus cuspidibus pulchre dispositis armatum, rostrum habet longum, in quo canaliculus est unde cibum depromit.

Purpuritæ rostro incurvo, & alii rostro oblongo, recto, angulares, & striati, vel nigricantes, vel sublutei, aut cinerei, quinque spirarum. In montibus qui vocantur *di Ronca*, in terra evulsi reperiri solent.

U N I V A L V I U M H E L I C E C A R E N T I U M

G E N U S P R I M U M .

E C H I N I T Æ .

Turbinitis jam recensitis Echinitas nunc describam, qui sunt ex genere Turbinitarum, globumque repræsentant; sed spiræ & anfractus in ipsis desiderantur. In Veronensibus montibus evulsi, aut in eorum lapicidinis reperiuntur. Nihil omnino forma dissimiles marinis, nisi spinis,

feu radiolis, qui facillime a marinis etiam Echinitis decidunt. Echinitæ in rotundos, ovatos & angulares dividuntur: qui rotundi sunt, forma interdum cor humanum referunt. Multæ Echinitarum species inveniuntur in montibus vulgo *di Quinto*, *Costa grande*, *Grezzana*, *Prun*, *le Stelle*, & *Poggiano*; alii ad orientem, alii ad meridiem, alii etiam ad occidentem, nonnulli in agris evulsi, alii vero in saxo calcario, & in argillis tophisque.

1. Echinitæ majores, & minores, cinerei, & alii subflavi, striis tenuibus a centro basis planæ ac perforatæ ad acumen usque productis; annulis minimis interstitia striarum occupantibus. In montibus qui dicuntur *di Poggiano*, *di Quinto*, *Costa grande*, & *Volpare*, in agris evulsi, & in saxo calcario, ad orientem, & occidentem.

2. Echinitæ convexi, basi concava, subcinerei vel sublutei, quinque radiis e bina serie lineolarum transversarum conflati, undique papillis minimis insigniti. In montibus qui dicuntur *di Poggiano*, in saxo calcario, & argilla omnino abundant, orientem atque occidentem versus.

3. Echinitæ discoidei, prominentes, subcinerei, & subflavi, quinque radiis e duplici serie, & quinque striis ex unica serie lineolarum conflatis; interstitia striarum papillis minimis occupantibus. In montibus quos vocant *di Costa grande*, *di Grezzana*, in agris evulsi copiosissime reperiuntur.

4. Echinitæ cordati, spatagoidei, cinerei vel sublutei, quinque concavis fasciis, & papillis minimis undique insigniti. In montibus supradictis passim occurrunt tophis, argillis, petrisque adhærentes.

5. Echinitæ cordati majores, & minores, subcinerei, quaternis radiis dimidiatorum punctulorum, & transversalium lineolarum distincti; interstitia striarum, ut & imas partes papillis minoribus occupantibus. In valle quam appellant

pellant *di Larzano*, copiosissime in saxo albicante, orientem & septentrionem versus.

6. Echinitæ cordati, majores, minoresque, sublutei, quaternis radiis ex unico ductu lineolarum transversarum conflatis: & ex averfa parte binis zonis e bina serie mamillarum a centro basis ad rostrum tendentibus; interstitia radiorum zonarumque papillis minoribus occupantibus. In montibus vulgo *di Poggiano*, ad orientem, in scopulo flavo.

7. Echinites cordatus major, vertice parum elato, basi plana, subcinereus, quinis radiis punctatis ad peripheriam usque protensis. Alii minores ejusdem speciei. In montibus quos vocant *di Fane*, ad meridiem, in scopulo cinereo.

8. Echinitæ cordati, majores, cinerei, & alii sublutei, a centro ad peripheriam striis decem notati, quarum unaquæque transversis lineis dividitur, cum bina serie squamarum, basi squamea. Alii minores ejusdem speciei. In montibus qui appellantur *di Romagnan*, in agris soluti, occidentem versus, & in montibus vulgo *del Cerro*, in scopulo albo, ad occidentem.

9. Echinitæ cordati, leves, minimi, subcinerei, radiis carentes. In quodam loco dicto *la Veletta del Cerro*, in topho cinereo, occidentem versus.

10. Echinitæ cordati, sublutei, vel cinerei, quinis brevioribus radiis ex unica serie lineolarum transversarum distinctis, basi tumida. In montibus vulgo *sotto le Volpare di Grezzana*, ad meridiem in cultis agris evulsi.

11. Echinitæ cordati crucis Melitensis faciem referentes, subcinerei, quaternis lacunis minorum papillarum, & lineolarum insignitis; reliqua vero corporis parte papillis minimis donati. In montibus qui vocantur *di Marzana*, ad orientem, in topho cinereo.

12. Echinitæ conoidei, strumosi, subcinerei, vel subflavi, quinque radiis ex bino ductu lineolarum compositis. In montibus vulgo *Cesano di Val Pantena*, & *Romagnano*. Alii petra alba duraque inclusi ad occidentem, alii vero scopulo flavo ad meridiem.

13. Echinites pentagonus, major, basi plana, subcinereus, quinque elatis radiis ex unica serie lineolarum transversarum a fastigii centro ad peripheriam tendentibus conflatus; annulis minimis totum Echinitem occupantibus. In collibus S. Joannis in valle Veronæ, ad meridiem, in scopulo luteo: perraro.

14. Echinitæ majores, sublutei, strumosi, quinque radiis tumescentibus in formam stellæ insigniti, cum umbone in medio, averſa parte quinque lacunis donati; annulis minimis totum Echinitem occupantibus. In collibus S. Zenonis in monte, intra urbis Veronæ mœnia, ad occidentem, in scopulo luteo, arenaceo, perraro.

15. Echinites hemisphæricus, nigricans, minor, quinque radiis punctatis ab umbonis centro ad basis centrum decurrentibus. In montibus *di Parona*, meridiem versus, in faxo nigro, sed raro admodum.

16. Echinitæ sphærici, minores, & minimi, subflavescentes, vel cinerei, vel nigricantes, variis striis & papillis minimis donati. In montibus quos appellant *mont' Urſi*, *Scalucce di Grezzana*, occidentem spectantibus, in agris evulſi: abundant etiam in montibus *di Velo & Cerro*.

17. Echinites minor, subflavus, quinque subluteis ad basin usque protensis zonis æquidistantibus, & duplici punctorum minimorum serie pinnatis distinctus, cum lineis transversim decurrentibus. In montibus vulgo *Colognola* ad meridiem, in scopulo flavo, difficillime tamen inveniuntur.

18. Echi-

18. Echinitæ minimi, sublutei, striis tenuibus a centro basis plana ad acumen usque productis. In montibus quos vocant *di Pigozzo*, in topho luteo, ad occidentem, rarissime.

19. Echinitæ orbiculati, lutei, aut cinerei, majores, quinis & duplicibus radiis a centro basis ad coni fastigium insigniti, quorum interstitia papillis horizontaliter dispositis instructa sunt. In montibus vulgo *di Prè magri del Cervo*, ad occidentem, in agris evulsi.

20. Echinites cordatus, minor, subcinereus, radiis quatuor ovato oblongis, & fascia ad os usque protensa instructus. In monte *Bonifola* dicto inventus.

21. Echinites cordatus, minor, flammeus, basi plana, ample squamata, fastigiatus, quinis radiis horizontalium linearum conflatis distinctus; interstitia fastigii squamis laxis occupantibus. In monte quem appellant *Bregiogo di Grezzana*, ad occidentem.

22. Idem parte superiore dimidia cellulis instar favi instructus. In eodem monte.

23. Echinites rotularis dictus, cinereus, minor, striis viginti, quarum decem papillis, & aliæ decem punctis minimis utrimque ornatae sunt. Ad castrum S. Felicis Veronæ, in argilla subcinerea.

24. Echinitæ ovati, cinerei, majores, & minores, radiis ad peripheriam protensis. Passim in montibus S. Leonardi Veronæ, in tophis cinereis, & in petris cinereis, luteisque occurrunt.

25. Echinitarum radioli balanoidei, striati, vel punctati, majores & minores, cinerei. In montibus vulgo *di Rosar*, in saxo calcario.

26. Echinitarum radioli in longitudinem extensi, punctati, leves, sublutei, & nigricantes, majores, minores, & mi-

& minimi. In montibus vulgo *di Poggiano, delle Scaluccie, di Mont' Urfi di Grezzana*. In agris evulsi inveniuntur.

27. Alii ejusdem figuræ plani, angulis dentatis, subcinerei, majores, minores, & minimi. In iisdem montibus.

28. Echinitarum modioli scutati, sublutei, vel subcinerei, majores, minores & minimi. In iisdem montibus.

29. Echinitarum fragmenta ad similitudinem ovi angulini Plinii. In monte vulgo *Urfi di Grezzana* ad meridiem.

GENUS SECUNDUM.

BELEMNITÆ.

Belemnitæ qui parvum spiculum forma repræsentant & lapideis fibris, ut ita dicam, seu radiis constant, ab Echinitarum radiolis forsan haud separandi sunt. Auctores nonnulli eorum originem ab aquarum stillicidiis repetunt: alii a liquore lapidescente, & in tubulis marinis concreto Belemnitarum figuram deducunt. A quibusdam Lyncurii appellantur, eo quod a Lyncis urina produci putant; quidam cælo una cum fulminibus dilabi insulse credunt. Eorum origo adhuc me latet; itaque de nostratium enumeratione in præsentia solum sollicitus ero.

1. Belemnitæ conoidei, fulcati, nigricantes, vel cinerei, majores & minores.

2. Belemnitæ conoidei, punctati, nigricantes, vel cinerei, majores & minores.

3. Belemnitæ quasi plani, nigricantes, vel cinerei, majores & minores. In montibus vulgo *di Rosar, & mont' Urfi*, sub nemus ipsum, quod vulgo dicitur *del Negro di Grezzana* copiosissime reperiuntur in argilla alba, in marmoribus albis, rubisque, & in agris evulsi, ad occasum, meridiem, orientemque.

COR-

C O R P O R U M
L A P I D E F A C T O R U M
C L A S S I S S E C U N D A.

B I V A L V I A.

G E N U S P R I M U M.

C O N C H I T Æ.

A Bbsoluta Turbinitarum univalvium enumeratione ad cætera pergo. Conchitæ ab ipsis conchis, quas figura sua referunt, nomen desumpserunt. Nullis gyris sicut Turbinitæ donantur, sed duabus valvis cardine conjunctis constant. Dividuntur in longos, rotundos, lunatos, æquilateros, & inæquilateros. Alii leves sunt, rugati, extuberantes, striati; alii imbricati, aut dentati; quidam vero spinosi, nonnulli etiam strumosi, prout ex sequenti Catalogo patebit.

1. Conchitæ, majores, & minores, inæquilateri, striati, subcinerei. In montibus vulgo *di Quinto*, in loco qui dicitur *sotto le Colombare*, ad orientem, atque occasum, in lapide cinereo, & friabili.

2. Conchitæ majores, & minores, æquilateri, striati; subcinerei, vel sublutei. In colle *Nazaret*, Veronæ, ad meridiem, in scopulo subcinereo, vel subluteo.

3. Conchitæ inæquilateri, striati, striis tenuioribus, raris, echinati, cinerei, & sublutei. In eodem colle.

4. Conchitæ sublutei, inæquilateri, striati, & echinati,

E

ti,

ti, quinis striis prominentibus, cæteris demissis. In montibus *di Poggiano*, & *Quinto*, ad occasum, in agris evulsi, vel durissimo subluteo scopulo inclusi.

5. Conchites inæquilaterus, subcinereus, maximus, extuberans & striatus, umbone cardinis eminente. In agro qui vocatur *del Tripar*, in verticibus montium *di Quinto*, meridiem versus atque occidentem sparsim evulsi reperiuntur, nec non in saxo cinereo.

6. Conchitæ minores, inæquilateri, striati, subcinerei, umbone cardinis eminente, ventre crassiore, & versus imam oram sensim attenuato ac compresso. In monte vulgo *di Fiammene*, ad meridiem, in scopulo cinereo.

7. Conchitæ majores, minoresque, inæquilateri, subrotundi, ventriosi, & rugosi, per longum & transversum striati, subcinerei, & sublutei. In monte *Larzano*, ad orientem in agris evulsi, vel scopulis subcinereis, luteisque conclusi.

8. Conchitæ minores sublutei, triquetri, imbricati, ventre crassiore, angulis obtusis. In monte qui appellatur *Solvani di Grezzana*, ubi sabulum effoditur, vulgo *la Sabionara*, ad occidentem, in saxo subflavo, raro tamen.

9. Conchitæ leves, sublutei, minimi, inæquilateri. Ibidem in sabulo subluteo.

10. Conchites ventriosus, inæquilaterus, subluteus, complicatus, Ostreitem plicatum valvis includens. In valle dicta *li Sarmazzi*, *al Paradiso*, in argilla sublutea, ad meridiem.

11. Conchites longus, & reflexus, ventriosus, subluteus, per longum & transversum striatus. In monte vulgo *di Poggiano*, ad occasum, in agris evulsus.

12. Conchitæ inæquilateri, triquetri, vel subrotundi, subflavi, leviter rugosi. In monte qui dicitur *la Sabionara*,

nara, in *Solvani di Grezzana*, in fabulo luteo, ad occidentem.

13. *Conchitæ margaritiferi*, maximi, subcinerei. Prope castrum *S. Felicis Veronæ*, ad septentrionem, in argilla subcinerea.

14. *Conchitæ Solenites dictus*, vel *Conchites pinnatus*. Prope dictum castrum ad occasum, in argilla subcinerea.

G E N U S   S E C U N D U M .

C H A M I T Æ .

Chamitæ dicuntur quod Chamæ nigræ *Rondeletii* faciem repræsentent. Chamitæ omnes a me descripti utramque testam habent, intus vero duro saxo cinereo referti sunt.

1. Chamitæ maximi, dentati, rugosi, subcinerei. In montibus quos vocant *di Roncà*, occasum versus, in scopulo subcinereo.

2. Chamitæ majores, rugosi, subcinerei, ventre crassiore. In monte vulgo *Larzano* dicto, ad orientem, in agris evulsi.

3. Chamites minor, subcinereus, levis, æquilaterus, & subrotundus, ventre crassiore. In montibus qui dicuntur *di Poggiano*, ad orientem, in argilla cinerea.

4. Chamites minor, oblongus, inæquilaterus, levis, triquetrus, subcinereus, ventre demissiore. In vallicula *Sommavalle*, ad meridiem.

GENUS TERTIUM:

MUSCULITÆ:

ITa dicti quia Musculis in rivis nostris degentibus similes sunt.

Musculitæ minores, nigricantes vel cinerei, leviter rugosi. In valle quæ vocatur *Anguilla*, ad meridiem, in saxo nigro, aliquantulum friabili, atque in cinereo scopulo.

GENUS QUINTUM:

BUCARDITÆ:

Bucardites dicitur; quia bovis cordi comparatur.

1. Bucarditæ leves, cinerei, vel nigricantes. In monte qui dicitur, *Giare di Prun*, in topho nigricante, & cinereo, ad orientem.

2. Bucarditæ leves, maximi, sublutei, vel subcinerei, ex utraque parte convexi, cum spina prominente. In proximis montibus, quos vocant, *di Monteforte*, in scopulo subluteo, ad meridiem; & prope castrum S. Felicis Veronæ, in argilla subcinerea, septentrionem versus.

3. Bucarditæ leves, inæquilateri, subcinerei, ventre crassiore, & ad imam oram sensim demissiore. In valle quam dicunt *Sarmazzi di Grezzana*, ad meridiem, argilla subcinerea inclusi.

G E N U S   Q U I N T U M .

P E C T I N I T Æ .

Pectinites appellatur , quia Pectinem Rondeletii præsentat : eaque concha pectinum dentes quibuscri- nes pectere solemus striis suis quodammodo exprimit .

1. Pectinitæ auriti , sublutei , majores , & minores . In colle S. Zenonis in monte , intra Urbis mœnia , ad occa- sum , in argilla sublutea .

2. Pectinitæ auriti , & rugosi , minores , sublutei , striis versus oram amplis , valvis æqualibus . Ad castrum S. Fe- licis Veronæ , meridiem versus , in argilla sublutea .

3. Pectinitæ auriti , minores , valvis æqualibus , sublutei , & striati . In monte S. Dionysii , prope vicum *Pa- rona* , ad orientem , in stratis lapidum subluteorum .

4. Pectinitæ auriti , minores , striati , valvis æquali- bus , striis circa oram valde latis , subcinerei . In monti- bus qui dicuntur *di Quinzano* , in argilla subcinerea , ad meridiem .

5. Pectinitæ auriti , majores , subcinerei , valvis æqua- libus , striis latioribus imbricatis , & partim ad cardines strumosis . In colle S. Zenonis in monte , intra Urbis mœ- nia , ad orientem , in argilla subcinerea .

6. Pectinitæ auriti , minores , valvis æquilateris , ni- gricantibus , cortice minutis striis donato . In colle S. Felicis Veronæ , ad septentrionem , in argilla subcinerea , & obscura .

7. Pectinites minor , auritus , valvis æqualibus , subci- nereus , levis . Ibidem .

8. Pectinitæ minores , auriti & striati , valvis æquali- bus ,

bus, & nigricantibus, faxo cinereo adhærentes. In montibus quos vocant *di Vendri*, ad occasum, in faxo cinereo.

GENUS SEXTUM.

OSTREITÆ.

Ostreites latine dictus ab Ostreæ testa in lapidem conversa, Ostracitis nomen ab auctoribus qui de Historia naturali scripsere accepit. Num vero Ostreites Dioscoridis idem sit ac recentiorum non satis liquet. Ex verbis Plinii manifeste apparet Ostracitem quem memorat, gemmam quamdam esse achatæ similem. *Ostracias*, inquit, l. 37. c. 10. seu *Ostracites est testacea durior: altera achata similis, nisi quod achates politura pinguescit; duriori tanta inest vis, ut alia gemmæ scalpantur fragmentis ejus. Ostraciti Ostrea nomen, & similitudinem dedere*. Quæ descriptio cum recentiorum sententia haudquaquam congruere videtur, qui Ostracitem lapideam ostream esse volunt: rectius enim in Mercati *Metallotheca* Ostreites dicitur, cui & ego assentior.

1. Ostreitæ maximi, imbricati, sublutei, & alii nigricantes, majores, & minores. In montibus *di Colognola* dictis, ad meridiem, in scopulo molli, subcroceo, & arenoso, & in agro *Roncà*, in argilla nigricante.

2. Ostreitæ majores, per longum profunde striati, rugosi & undulati, sublutei, vel cinerei. In montibus *di Poggiano*, ad orientem, in argilla sublutea & cinerea.

3. Ostreitæ majores, rugosi, & undulati, ex una, & altera parte imbricati, nigricantes. In montibus *della Pietgara*, ad occasum, in scopulo subnigro.

4. Ostrei-

4. Ostreitæ majores, plicati, & compressi, cum valvis fere planis, rugosi, subcinerei. In valle *Sarmazzi di Grezzana*, ad meridiem, in argilla cinerea.

5. Ostreitæ minores, subcinerei, & rugosi, ex uno latere concavi, & reflexi, ex altero convexi, oris valde compressis. In valle *Cavazze di Lugo*, ad meridiem, in saxo cinereo. Copiosissime.

6. Ostreitæ minimi, subalbidii, lacunosi, & imbricati. In monte *d' Alcenago*, ad occidentem, in scopulo subalbo.

7. Ostreitæ leves, minimi, sublutei. Ex lapidibus arenaceis eruti. In monte vulgo *della Cola d' Avefa*.

GENUS SEPTIMUM.

CONCHITÆ ANOMII.

Sub hoc nominè Conchas illas intelligimus, quæ testæ magnitudine, vel forma a cæteris jam recensitis omnino dissimiles sunt.

1. Conchites anomius longus, ventriosus, striatus & auritus, subcinereus, inæquilaterus. In montibus vocatis *la Cola d' Avefa* ad occasum, in scopulo cinereo.

2. Conchites anomius, longus, inæquilaterus, striatus, & auritus, raris aculeis donatus, subcinereus. In montibus *Costa grande di Grezzana*, ad meridiem, in saxo cinereo.

CONCHITÆ ANOMII GRYPHITÆ DICTI.

Gryphitæ vocantur quia unguibus aduncis Gryphorum similes sunt.

1. Gryphitæ striati, minores, subcinerei. In valle dicta *Cavazze di Lugo*, ad meridiem, in saxo cinereo.

2. Gryphitæ leves, minores, subcinerei. In eadem valle.

3. Gryphitæ majores, imbricati. In montibus d' *Alcenago, di Grezzana*, & *di Prun*, in lapide calcario, & in marmore rubro, ad orientem, & occidentem.

4. Gryphitæ minores, rugosi, subcinerei. Prope castrum Sancti Felicis, Veronæ, in argilla subcinerea, ad meridiem.

GENUS NONUM:

CONCHITÆ ANOMII TEREBRATULÆ DICTI.

Sunt & hi inæqualiter bivalves, quorum pars una parvo rostro tenuiter terebrato prominet super aliam, & ita producitur, ut ejus verticem supertegat: ob talem itaque formam *Terebratulæ* rostro prominulo veluti pertuso appellati sunt.

1. Terebratulæ striati, minimi, compressi, sublutei. In montibus, *Rovere di Velo*, *Chiesa nuova*, *Cerro*, *Scalucchie* & *mont'*

& mont' *Urſi di Grezzana* copioſſime reperiuntur in agris evulſi.

2. *Terebratulæ leves*, *enorchitæ*, *maiores*, *ſubcinerei*, *ſublutei*, *ſubſavi*, vel *ferruginei*. In montibus *Calcari di Grezzana*, & *Ropiano d' Alcenago*, in marmore dicto *Biancone*, & in marmore rubro, necnon in ſcopulo nigricante, ad meridiem, occaſum, & orientem.

3. *Terebratulæ leves*, *enorchitæ*, *minores*, *valvis longioribus*, *ſubcinerei*, *nigricantes*, & *ſubſavi*. In iisdem montibus.

4. *Terebratulæ leves*, *minimi*, *ſubrotundi*, *ſublutei*. In monte vulgo *mont' Urſi di Grezzana*, ad occaſum, in arena ab aquis pluviis congeſta ſparſim reperiuntur.

5. *Terebratulæ maiores*, *minores*, *ſubſaveſcentes*, & *ſubcinerei*, *valvis per longum lacunofis*. Ad caſtrum *S. Petri Veronæ*, in ſcopulo ſubſavo, occidentem verſus; & ad *S. Joannis* in valle *Veronæ*; in ſcopulo ſubcinereo, ad occidentem.

6. *Terebratulæ minores*, *cinerei*, *leves*, *ternis obtuſis angulis*. In marmoribus albis, in montibus vulgo *Calcari di Grezzana*, *di Chieſa nuova*, & *d' Alcenago*.

C O R P O R U M
L A P I D E F A C T O R U M
C L A S S I S T E R T I A.

T U B U L A T A.

G E N U S U N I C U M.

T U B U L I T Æ.

Sub hoc nomine intelligi debent quæcumque testacea, oblonga atque cava instar canalis, & omnino a Turbinitis, & ab Echinitis, durisque Conchis diversa. Tubulitæ vel cylindræci sunt, aut quasi vermen curvati, atque intorti, vel tandem Canum dentes repræsentant, variisque ductibus extrinsecus signantur.

1. Tubulites cylindræcus, major, luteus: pond. lib. LXVI. unc. VI. In montibus D. Julianæ, ad occidentem, in scopulo luteo.

2. Alius ejusdem generis, major, nigricans: pondere librarum XXXIX. unc. VI. In monte qui dicitur *Negrar*, ad occidentem.

3. Alius ejusdem generis, mediocris, subluteus: pondere lib. XXI. unc. VI. In montibus quos vocant *di Pogiano*, in scopulo subluteo, ad orientem.

4. Tubulitæ cylindræci, minimi, sublutei, & subcinerei. In montibus *di Cesano*, ad occasum in argilla cinerea, & sublutea.

5. Tubulitæ vermiculares, subcinerei. In montibus qui
appel-

appellantur *di Poggiano*, in argilla subcinerea, ad orientem, & *alle sette fonti d'Alcenago*, ad septentrionem; necnon in valle quæ dicitur *le fontanelle*, a' piedi di *Larzano*, copiose inveniuntur, ad septentrionem.

Quoniam monstruorum lapidum denominatio, curiosum lectorem de vera eorum forma monitum facere haud potis est, operæ pretium duxi ad clariorem intelligentiam, illa corpora quæ apud me reperiuntur, utpote melius custodita, exhibere delineata in tabulis. Equidem hujusmodi lapides, quos neminem huc usque signasse puto, ingentem sane difficultatem, ut ad species suas revocentur afferunt, cum in maritimis aquis, hujusmodi animalia non deprehendantur, fortasse quia in profundis aquarum cavitatibus inexplorata existant, sive alia de causa, nempe quod inter mutationes, quæ in terraqueo mundo eveniunt eorum generatio deperierit. Nihilominus quamcumque adhibui solertiam ut congruenti nomine hosce lapides insignirem.

6. Lapidēs monstruosi seu Tubulitæ maximi, cinerei, pedis caballini faciem gerentes. Vid. Tab. III.

7. Congeries lapidum monstruorum maximorum, pedis caballini faciem gerentium. In montibus dictis *di Prun* & *Cerna*, in scopulo durissimo, vel etiam in filice impressi. Alii supradictis fere similes, truncati & ungula destituti ibidem quoque reperiuntur, quorum figuram curiosorum oculis obtulimus in Tab. IV.

8. Lapidēs monstruosi maximi, minoresque, seu Tubulitæ Dentalis faciem proferentes, cinerei. Vid. Tab. IV.

9. Congeries Tubulitarum majorum, Dentalis faciem proferentium. Ex petra cinerea; in monte vulgo *di Breonio*.

C O R P O R U M
L A P I D E F A C T O R U M
C L A S S I S Q U A R T A.

A N I M A L I A I N T E G R A ,
eorumque partes.

CAncri feu Paguri lapidei, majores, & minores, tam concinne cancrorum formam referunt, ut nullus sit dubitandi locus veros Cancros fuisse in lapidem conversos. Facies anterior dorsum exhibet scabrum, quod veteri testa Thoracis instar parvis aculeis semicincta constat, tum bina oculorum cava in extrema ora apparent: posterior vero facies chelas, octoque pedes recurvos, & complicatos ostendit. Reperiuntur in argilla cinerea ad castrum S. Felicis Veronæ, orientem, meridiem, atque occasum versus, sed admodum fragiles. In valle dicta *Val Donega*, ad radices montis D. Leonardi, orientem versus pene marmorei sunt, & in loco quem dicunt *la Casa del Chiafarin di Cerna*, ad occidentem fere similes inveniuntur.

Gammari minores, subcinerei. Veronæ eruntur ex argilla subcinerea, prope castrum S. Felicis, ad meridiem.

Cancri majores, minoresque, subcinerei. Inveniuntur in radicibus montis *di Larzano*, orientem versus, nullis faxis vel scopulis adhærentes: quorum iconem Tabula VIII. exhibet.

PISCIUM DENTES,

GLOSSOPETRÆ seu ODONTOPETRÆ majores , minores , & minimi nihil aliud sunt nisi Carchariarum Piscium dentes , ut a rerum naturalium Scriptoribus vulgo traditur , explosa plurimorum sententia qui Serpentum linguas lapideas esse autumarunt . Varia illis est figura : plerumque triangularis , longa , in mucronem desinens , aliquando teres , margine lævi vel dentato . In altis montibus e propriis sedibus avulsi , & duris lapidibus inclusi reperiuntur .

2. Piscium dentes oculi lapidei appellati , quia oculorum pupillis similes , e pluribus montibus eruuntur , ut ex marmoribus vulgo *Biancone* & *Rosso* .

3. Piscium Dentes qui eorundem palata dici possunt . In durissimis marmoribus reperiuntur .

4. Piscium dentes incurvati & rostrati , ex una & altera parte triangulares , atque ab origine usque ad aciem rotundi . In montibus dictis *sotto a' Marmi di Cesano* , perraro reperiuntur .

5. Dentes molares equi marini seu Hippopotami vulgo crediti . In montibus vallis *Pantena* occurrunt .

O S S A .

IN montibus *di Valmenara di Grezzana* ad meridiem , in scopulo terrei coloris partimque cinerei , parvo antro supereminente , confusa & in unum conglobata , Cervi cujusdam ossa tegebantur . Dum ipsa effosa sunt , quod admodum difficile fuit præ filicis duritia , quamvis omnis diligentia adhiberetur , non nisi frustatim excerpta sunt . Omne tamen scheleton , cunctaque membra distincte cerni

cerni possunt, scilicet cornua, calvarium, maxillæ, dentes, scapulæ, vertebrae, femora, crura & pedes.

P I S C E S.

IN confinibus agri Veronensis & Vicentini, locus est, *Bolca* cognominatus, cui lapicidina subjacet, scissilibus lapidibus constans, in quorum interstitiis marinorum piscium cadavera, tamquam essent bitumine vel pissasphaltito condita continentur. Lapidem scinduntur & in utroque eorum latere, vertebrae, spinæ, pinnae, squamæ, ipsa caro perbelle impressa, vel eis adhærens cernitur, magisque præ lapidum colore albescente apparet. Scorpenæ, Passeres, Suri, Sombri, & Rhombi abunde hinc eruuntur, magnusque penes me eorum numerus est. Nec enim destituo piscibus qui difficillime reperiuntur, nempe Hirundine. Vide Tab. II. Anguilla, & illo quem vulgus *Angusigola* vocat.

Quantum ad strata attinet in quibus hæ variae piscium species reperiuntur, animadvertendum est, ea ab invicem disjuncta esse, in variaque interstitia durioris lapidis divisa. Vide Tab. I.

Notetur insuper eadem ab ima valle usque ad verticem montis scopulorum instar oblique esse posita: hinc deduci posse puto, cavitates quasdam, inter utrumque scopulum fuisse hisce stratis lapidum non occupatas. Hinc etiam deducitur vallem illam seu potius piscinam ex glareâ, argilla, & limo ab imminentibus montibus delabentibus, & in fundo subsistentibus paulatim esse oppletam, & pisces qui ibi degabant deinde opertos fuisse. Hinc quoque explicari posse puto, qua de causa pisces alii aliis superimpositi sint, & interdum squamis divisis, vel frustatim membris discerptis huc illuc jacuisse.

Jam

Jam recensitis piscibus alii duo his addantur pulcherrimi & rarissimi, nempe Hirundo, & Aurata, ovis cinereo lapidi sparsim adhærentibus referti.

VERTEBRÆ PISCIIUM.

PLerique Auctores quibus assentior autumarunt lapides Entrochos vocatos, & stellas referentes, esse vertebrae piscium in lapidem conuersas, ob quam causam hic hosce lapides recensui.

1. Entrochi majores, rotundi, stellis carentes, & cinerei, seu vertebrae lapideae piscium majorum, quæ eruantur e lapidinis marmoreis S. Annæ vulgo *del Faè*.

2. Entrochi minores, subalbidi, Asteriæ dicti, seu lapideae vertebrae, pentagonæ, piscium minorum. In tophis albicantibus, e monte vulgo *le Masue di Cerna*.

3. Entrochi variæ magnitudinis, sublutei, & alii cinerei Asteriæ dicti, seu vertebrae lapideae piscium minorum, angulis obtusis, & angulis acutis. Copiosissime eruantur e montibus quos vocant *Urfsi* & *Scaluccie di Grezzana*, ad meridiem & occasum versus, in terra sublutea fabulosa.

VEGETABILIA.

CORALLIA.

Corallia ut vulgo notum est gignuntur in scopulis marinis aquis submersis, non adeo tamen profundis. Eorum materies saxea est, suoque semine vegetat, si Marfilio credimus, quod tamen a recentioribus Physicis improbatum.

1. Fragmentum Corallii purpurei, quod ob caudicis crassi-

crassitiem unc. I. ob latitudinem unc. I. $\frac{1}{4}$. & in longitudinem unc. VIII. in Tab. VI. delineari curavi.

2. Permulta fragmenta ejusdem Corallii purpurei in montibus vulgo di *Fiamene*, ad meridiem in topho subviridi inventa.

3. Corallium album: an Gypsum coralloides Gefneri? In supradictis montibus.

4. Corallium articulatum. In iisdem montibus, perraro.

5. Corallium stellatum. In monte vulgo *la Sabionara*, in *Calcari di Grezzana*, inter sabula lutea, sed raro, ad occidentem.

6. Corallium album, ramulis reflexis. In monte *della Tenda*, *alle pontare di sopra la fonte di Sommarvalle*, ad orientem.

7. Corallium striatum, cinereum. In montibus di *Poggiano*, orientem versus, ex durissimo scopulo evulsum. Penes me est congeries ejusdem Corallii, pond. lib. XXXX. Vid. Tab. VII.

8. Pseudocorallium fungosum, seu Millepora subflava: In montibus *della Sabionara di Calcari di Grezzana*, ad occasum, in sabulo luteo.

9. Corallium crassum cylindricum, cortice spongiosa, cinereum, vertice cavo circumradiato. In torrente di *Prun*.

10. Corallia crassa, cylindracea, cortice spongiosa, sublutea, vertice cavo circumradiato. In monte d' *Alcenago*, prope columbarium, ad meridiem e suis sedibus avulsa in agris reperiuntur.

11. Corallium crassum, cylindricum, cortice spongiosa, vertice cavo circumradiato, pond. lib. XXXIII. in eodem monte.

12. Corallium reticulatum, albicans, in monte quem
vulgus

vulgus *sette Fonti* nuncupat repertum, prope vicum *Alce-
nago*, ad meridiem.

13. Retepora subflava. In montibus qui dicuntur *di
Fiamene*, ubi *Corallia* purpurea inveniuntur, perraro
tamen reperitur.

S E M I N A .

Quidam rerum naturalium Scriptores autumarunt Nu-
mularios, & frumentaceos lapides leguminum, pe-
ponumve semina fuisse in lapidem versa. Alii sibi
finxerunt folia esse plura simul coacervata, in quorum
centro granum involutum est, & utque varia sunt folia,
rotunda, longa, aut ovata, magna, media, aut parva,
ita varia semina sint. Nonnulli dixerunt marinorum te-
staceorum insecta esse in unum congesta, quæ dum in la-
pidem convertuntur, ita se colligunt, ut cartilaginosa ef-
ficientur. Plurimi putavere semina esse fortuito a vento-
rum vi congregata, & in terreis acervis deposita, aut si-
mul & inordinate ab aquis vecta, & cum terra & aqua-
rum sedimento commixta, indeque in lapidem conversa.
Porro falluntur omnes, meo quidem iudicio, cum nihil
aliud sint numularii ac frumentacei lapides, nisi quædam
maritimæ conchæ, in quarum centro animal degit, tenuis-
simis cartilaginibus, instar ostreæ, constans. Sphærica fi-
gura donantur exterius, binisque valvis constant, intus ve-
ro canaliculus in se pluribus gyris contortus, parvi anima-
lis cochleam repræsentat. In eam sententiam adducor,
ejusmodi conchas numquam aperiri eo modo quo bival-
ves conchæ solent, sed sicut univalves, quas *Aures* di-
cunt, quæque saxi adhærent, maritimas aquas quibus-
dam foraminibus accipientes, alvumque exonerantes. Sive

G

Numu-

Numulariorum, five Frumentaceorum, five alio quocumque nomine conchas hasce donare velis, majores, minoresque unius speciei sunt; & sphærica figura magis vel minus utrinque convexa donantur. Hinc evenit ut pro vario conchæ situ lato vel transverso, modo nummum, modo folia, modo semina Auctores qui de eis scripsere sibi videre sinxerunt. In plerisque humilioribus montibus, ubi marina corpora lapidea reperiuntur, Numularii & Frumentarii inspiciuntur lapides, quorum species sequentes sunt.

1. Lapis numularius subluteus, maximis laminis orbiculatis. In montibus *di Quinto*.

2. Lapis numularius subluteus, laminis minoribus incurvis. Prope castrum S. Felicis Veronæ, ad meridiem.

3. Lapis numularius cinereus, laminis minoribus, incurvis, cum conchulis striatis, & auritis, minimis, hinc & illinc mixtus. Eodem loco, ad orientem.

4. Lapis numularius nigricans, ex pluribus laminis orbiculatis variæ magnitudinis compositus. *Poggianum* versus, ad orientem reperitur.

5. Lapis numularius subluteus, laminis minoribus, & subrotundis, radiis in longitudinem extensis, ac piscium vertebris inspersus. In monte *Urſi di Grezzana*, ad meridiem.

6. Lapis numularius, filiceus, subviridis, maculis albicantibus, & nigricantibus donatus. In monte *le Fontanelle di Grezzana*, ad septentrionem.

7. Lapis numularius, filiceus, nigricantibus, rubescentibus maculis notatus. In monte *le Fontanelle di Grezzana*, ad septentrionem.

8. Idem nigricans, cum albicantibus maculis permixtus. In eodem monte.

9. Lapis numularius, nigricans, laminis minoribus, mini-

minimisque, fasciatis minoribusque Turbinitis impressus .
Ex monte quodam , prope vicum *Soave*, ad occidentem .

10. Lapis frumentarius , subluteus , semina leguminum referens . In monte *Cavolo di Grezzana*, ad orientem .

11. Lapis frumentarius , subnigricans , minuta veluti legumina referens . E montibus prope vicum *Roncà* .

12. Lapis frumentarius , subluteus , semina peponum referens . In monte *Cirezol di Negrar*, ad occidentem .

O O L I T H I .

O Olithus lapis nomen accepit ab ovis, quibus assimilatur .

1. Oolithus, medius, albicans, cum topho subnigro .
In valle *Squaranti* .

2. Oolithus minor, subluteus, cum topho plumbei coloris . In valle *Illàsa* .

3. Oolithus minimus, cinereus, saxo cinereo inhærens .
In torrente vallis *Paltenæ* .

4. Oolithus minimus, saxo plumbei coloris adhærens ;
In valle *Anguilla* .

D E N D R O L I T H I ,

Seu materies & cortices arborum .

ARborum cortices , truncos , & nudos stipites cortice vel albarno superinductos, in lapidem conversos fuisse nemo est sanæ mentis qui neget, cum ea frustra quæ in montibus reperiuntur adeo arborum truncis similia sunt , ut ovum ovo vix sit magis simile . Sæpissime dum imas valles peragrarem, in hujuscemodi veteris ævi reliquias incidi , quarum magnam copiam domi servo .

In montibus, qui vulgo dicuntur *di Bolca*, Laricis truncum olim vidi, partim terra cinerea obductum, partimque e solo extantem, quem ubi primum e terra eduxi, omnino corruptum esse comperi, sed gravem, nam ab interiori parte minutissimis, & rubris arenis refertum erat in fibrarum interstitiis; ex quo facile intellexi, truncum illum post sui ipsius corruptionem sensim lapidescere, & priscam formam mutare.

1. Cortex Quercus, pond. lib. XXXI. In montibus *di Praole*, ad septentrionem.

2. Truncus Fagi, lib. CL. in quodam loco, quem appellant *alli trachi di Chiesà Nuova*. In agris e suis sedibus avulsus, ad meridiem.

3. Ramus Olivæ, lib. V. In loco *alli due Cerri* vocato, in agris avulsus, ad meridiem.

4. Truncus Salicis, lib. III. unc. IV. In via, quam dicunt *di Rosar*, in argilla alba, ad meridiem.

5. Mori cortex, lib. V. unc. VI. In montibus *di Breonio* D. Annæ *del Faè*, ad meridiem.

6. Truncus Laricis, lib. XIX. unc. V. In loco, quem vocant *Salgaroli di Grezzana*, ad orientem, in agris avulsus.

7. Truncus Populi, lib. VIII. unc. IX. In montibus, quos dicimus *di Rosar*, in agris avulsus, ad meridiem.

8. Truncus Juniperi. Ibidem.

9. Truncus Vitis. Ibidem.

10. Truncus Nucis, lib. XIII. unc. VIII. In valle dicta *Vea del Faè*, ad meridiem.

11. Truncus Fraxini lib. IX. unc. VIII. In montibus qui appellantur *di Prun*, ad orientem, in agris avulsus.

12. Radix cujusdam plantæ subnigricans, albis striis delineata. In montibus *di Arzare*, meridiem versus, in argilla cinerea.

PLAN.

P L A N T Æ H E R B A C E Æ ,

*Arborumque frondes saxis nigricantibus ,
& cinereis impressæ .*

Durissimi scissilesque lapides illis similes, qui Pisces continent, cinerei, & plumbei coloris, ex loco quem *Bolca* dicunt eruuntur, plantas, folia, flores, fructusque tam bene exprimentes, ut in ipsis omnes ductus singillarim distincti videantur, ex quibus folia componuntur. Quemadmodum pisces omnes maritimi sunt: ita etiam fere plantæ omnes, quarum multæ apud me asservantur, penitus ignotæ, ideoque omissæ. E primis stratibus piscibus superimpositis eruuntur.

Planta quæ *Bucca ferrea* Petri Antonii Michellii videtur.

Caulis plantæ cujusdam cum floribus flosculosis.

Virgultum cum baccis.

Aliæ permultæ plantæ, quarum nomina omittuntur propter incertitudinem veræ denominationis.

In valle vulgo *Sarmazzi di Grezzana*, in obdurata argilla cinerea, quæ Bucarditas obducit reperiuntur:

Trichomanes.

Caulis cujusdam plantæ Fici similis.

Ruta capraria.

Polypodium quercinum.

Muscus saxatilis.

Folia Primulæ-veris.

Folia Prunorum silvestrium.

Folia Quercus ab aquis limosis, & argilla refertis obducta. In valle quæ vocatur *Masetto di Lugo*.

Lapides monstruosi abunde occurrunt in valle, quæ dicitur *Anguilla di Lugbezzano*, qui etiam aspectu suo folia demonstrare videntur. Nihilominus minime ad folia, sed potius ad tegumentum cujusdam piscis crustacei eos pertinere puto;

puto; quam tamen opinionem aliorum iudicio permitto .
Vid. Tab. IX. in qua eisdem exprimi curavi.

FRUCTUS.

Aliquando nuces, pyra, Armeniaca mala, Amygdala, alique lapidei fructus in nostris montibus reperiuntur, quorum aliquos potius naturæ lusui ascribo; nec inter veros fructus lapides hosce refero.

FUNGITÆ.

1. **F**ungitæ rotundi, subcinerei, pileolo plano. In montibus *di Quinto*, in argilla subcinerea, ad orientem.

2. Fungitæ subcinerei, vel sublutei, vertice fastigiato, pileolo transversim decurrente, basi concava, oris crispis. In montibus *delle Colombare di Quinto*, in agris avulsi, ad orientem & occidentem.

3. Fungitæ subcinerei, vel sublutei, rotundi, vertice fastigiato, basi concava. In iisdem montibus.

4. Fungitæ, subcinerei, vel sublutei, pileolo modiolis scutellatis donato, basi ferme plana. In montibus *di Poggiano*, in agris avulsi, ad orientem & occidentem.

DENDROPHORI.

1. **S**abinites substantiam lapidis permeans. Ex monte *Mizzago di Grezzana*, meridiem versus; ramusculis in lapide cinereo impressis, eruitur.

2. Idem, ex valle *della Mason di Grezzana*, ramusculis in lapide albo impressis, meridiem versus.

3. Sabi-

3. Sabinites in superficie lapidis, ramusculis in lapide sublateo impressis. Ex monte *del vegro di Grezzana*, occidentem versus.

4. Idem ramusculis in saxo cinereo impressis. Ex valle *Roppiana d' Alcenago*, orientem versus.

5. Idem ramusculis in lapide cinereo impressis. Ex monte qui dicitur *Busoni di Rosar*, ad occidentem.

G E N U S T E R T I U M .

STELLATI LAPIDES,

Qui Madrepora species videntur.

Stellati lapides qui in hisce regionibus inveniuntur non adeo duri sunt, ut lævigari possint. Color est illis cinereus, albicans, aut subflavus, iique multiplici bus canaliculis tenuissimis constant. Stellæ radiatæ apparent in quibusdam, aliquando radiatæ & tortuosæ. Si frustatim lapides secantur, in quolibet segmento stellæ ipsæ, ductusque tortuosi & radiati inspiciuntur. Alii stellati, aut undulati in sola superficie reperiuntur, intus læves & nullis ductibus distincti. Utrique tam ab antiquis, quam a recentioribus *Asteriæ* aut *Astroite* appellantur.

1. Stellati lapides, cinerei, stellis majoribus ipsam lapidis substantiam permeantibus. In valle *Caprina*, ad orientem, in saxo cinereo reperiuntur.

2. Stellati lapides, cinerei, stellis minoribus ipsam lapidis substantiam permeantibus. In eadem valle.

3. Stellati lapides, cinerei, undulati, stellis minoribus ipsam lapidis substantiam permeantibus. In eadem valle.

4. Stel-

4. Stellati lapides, sublutei, stellis minoribus⁷, & minimis, in superficie solummodo conspicuis. In loco dicto *alla Sabionara di Solvani di Grezzana* in flavis scopulis, & in agris avulsi, occasum versus inveniuntur.

5. Stellati lapides, sublutei, undulati, undis in superficie conspicuis. In loco supradicto.

APPENDIX.

CORPORA CRYSTALLINA

Perlucidiora.

Cryſtallus alia eſt alba, alia ſublutea, alia nigra, forma pentagona, ut plurimum, aliquando hexagona, & interdum triangulari, vel quadrangulari. In altiffimis montibus naſcitur, & a glacie concreta cujus colorem repræſentat nomen habet.

1. Cryſtallus cujus particulæ pyramidatae ſunt, & baſim habent hexagonam. In altis montibus D. Nazarii, vulgo *Podeſteria*, in crypta *la bocca del ghiaccio* vocata reperitur.

2. Cryſtallus cujus particulæ pyramidatae ſunt, & baſim habent pentagonam. In valle dicta, *Molina di Breonio*; juxta torrentem inventa.

3. Cryſtallus cujus particulæ pyramidatae ſunt, & baſim habent quadrangularem. In montibus vico *Chieſa Nuova* adjacentibus, e puteo quodam ſcalpta.

4. Cryſtallus cujus particulæ pyramidatae ſunt, & baſim habent trigonam. In valle, quæ dicitur *Anguilla*, juxta torrentem.

LAPIDES CRYSTALLINI

Selenitæ & Botrytæ dicti.

Selenites lapis cryſtallo inferior eſt, ſubluteo colore infectus, quo nitor ejus aliquantulum obumbratur: facile frangitur, & in multa ſtriata ſpicula dividitur, in triangularem, vel quadrangularem cuspidem deſinentia.

H

1. Sele-

1. Selenitæ cujus particulæ triangulares ex duabus veluti pyramidibus compositæ sunt, basisque contiguas habent. In valle, quæ dicitur *Mason di Grezzana*, copiosissime.

2. Selenitæ ramosi, cujus particulæ quadrangulares ex duabus veluti pyramidibus compositæ sunt, basisque contiguas habent. In appendice montis *Rosar di Grezzana*, copiose.

3. Botrytes in columnam fastigiatus, cujus particulæ triangulares in pyramidem desinunt. In valle *Vea*.

4. Ingemmatio Botrytis quadrangularis. Ex valle nuncupata *Tavernelle di Grezzana*.

5. Botrytes terrei coloris, ex minutis aculeis compositus. E monte *di Fiamene*.

6. Selenitæ foliacei. In valle *Mason di Grezzana*, copiose.

7. Selenites mala aurantia cortice denudata repæresentans, cujus iconem Tab. X. exhibet.

STALACTITÆ, STALAGMITÆ & Fungi Glaphyri.

A Qua quæ guttatim in specubus & aliis terræ cavitatibus defluit, & secum lapidum ramenta vehit, paulatim concrefcens, in longos scabrosque tubulos effingitur, concrectionemque lapideam Stalactitem dictam exprimit; varioque fluendi modo, vel situ diversas figuras obtinet. Eiusdem generis est fungus, qui Glaphyrus dicitur, nomenque habet ab antro Glaphyro, circa Pheneum Arcadiæ oppidum, huiusmodi concrectionibus nobile. Huc etiam Stalagmitem refero, qui lapis est subrotundus, eiusdem originis, bellaria fere referens, & qui in iisdem locis gignitur.

1. Stalactites opacus , interius Cryſtalli forma , perforatus , cylindraceus , ſubluteus . Spatioſo in antro in valle dicta *Maſon di Grezzana* , & in plerisque aliis hujus regionis montibus invenitur .

2. Stalactites cruſtaceus , ſubluteus , veſparum favum referens . In montibus prope vicum *Chieſa Nuova* .

3. Fungus Glaphyrus , intus Cryſtalli forma , cinereus . In antro , quod dicitur *Ronchi di Grezzana* .

4. Fungus Glaphyrus , intus Cryſtalli forma , ſubſlavus . In ſpecu , quod vocant *di Prun* .

5. Stalagmitæ globofi , cinerei . Ex antro in valle *Squaranti* eruti .

6. Stalagmitæ globofi , nigricantes . Ex crypta unde fons qui *di Sommaralle* dicitur deſluit .

LAPIDES PELLUCIDI ,

& *obſcure pellucidi* .

A Lii ſunt æqualiter , alii inæqualiter cruſta obducti , Pyritas Græci vocant , vulguſque noſtrum *Marcheſi-
tas* , ex quibus , quaſi ex filice , ignis elicitur .

Ex iis qui æqualiter cruſtati ſunt , alii leves ſunt , vel obſcure pellucidi . Inæqualiter cruſtati rudes ſunt & ſcabri , interdum multangulares , & micantes micis aureis , aut argenteis , quidam etiam ferruginei coloris , micantes , & pellucidi . Aliquid æris , vel ferri continent , quod vix ab eis ſeparari poteſt .

1. Lapides alii cuneati , alii ſubrotundi , & alii prope-
modum plani , nigricantes , vel obſcure rubentes , chaly-
beis micis lucidi . In via qua itur ad vicum *Rofar* , in ar-
gilla alba inveniuntur .

H 2

2. Pyri-

2. Pyrites Plinii pinnatis triangulis, aureis micis refusus. In valle dicta *Lugo*, & in loco qui vocatur *Prè magri del Cerro*.

3. Idem pinnatis globulis auro micantibus. In eadem valle.

4. Idem lævis, auro micans. Ibidem.

5. Pyrites Avicennæ, quadrangularis, chalibeatis micis effulgens. In prædicta valle.

6. Pyritæ globosi, scabri, ferruginei, pellucidi. In montibus vulgo *di Vendri* dictis.

7. Pyrites lævis, ærei coloris, stipitem referens, ex quo varii veluti tuberculi, alii aliis superimpositi eminent; figura nunc ad Pyrum, nunc ad cornu accedente. In valle dicta *Molina di Breonio*.

8. Lapis multangulus, ferrugineus.

9. Lapidēs quadrati, ferruginei, variæ magnitudinis.

10. Lapidēs instar Tuberum efficti, ferruginei, variæ magnitudinis. Ad fontem quem appellant *di Gazzo vecchio d' Alcenago* reperiuntur.

ÆTITÆ, ET GEODÆ.

SUB hoc nomine lapides intelligimus interius excavatos & fornicatos, quorum nonnulli arenam, aut glaream continent, qui agitati resonant, & Ætitæ aut Aquilini lapides appellantur. Alii induratum terram continent & Geodæ dicuntur.

1. Ætites ferrugineus arenam continens. In valle dicta *Mason*, & juxta torrentem occurrit.

2. Geodæ sublutei, qui nigram terram continent.

3. Geodes subflavus, terram plumbei coloris continens. In agris, & in eo loco quem vocant *Cola d' Avesa*.

4. Geo-

4. Geodes luteus albam terram continens . In agris ,
prope vicum *Rosar* .

D R A C O N I T Æ .

L Apides cinerei, vel lutei, striati, & læves, quos
Draconites vocamus, ex genere siliceorum sunt &
varia figura donantur, ovata vel sphærica, striisque suis
varias quoque imagines effingunt. In monte prope vicum
Rosar, in torrentibus *Gretianæ*, & in valle *della Mafon*,
aliquando occurrunt.

1. Draconitæ ovati, & undulati, lutei.
2. Draconitæ ovati, leviter striati, cinerei.
3. Draconites instar ovi gallinæ, cinereus, lævis.
4. Draconites sphæricus, instar Rapi, cinereus.
5. Draconites mali citrei Libani faciem referens, luteus.
6. Draconitæ seu Encephalitæ *Ulyss*, *Aldrov*. cinerei,
vel lutei.

Corporum Lapidefactorum agri Veronensis

F I N I S .

CATA.

**CATALOGUS
MARMORUM
AGRI VERONENSIS**

Una cum nominibus locorum
in quibus reperiuntur.

LECTORI.

CUm olim doctissimo viro , & historia naturalis amantissimo satisfacturus essem , & Catalogum Marmorum quæ in agro Veronenſi inveniuntur texere , & ipſi mittere debuerim , eundem Catalogum ſi in publicam lucem ederem Phylolithis rem gratam me facturum eſſe arbitratus ſum . Multa quidem marmora e noſtris lapicidinis caduntur , quæ nitore & elegantia , tum verſicoloribus maculis magno in pretio habentur , & ceteris quibuſcumque quæ in variis Italia regionibus , vel etiam e Sicilia eruuntur nequaquam inferiora ſunt . Primum locum tenet illud quod lapicidæ Brentonicum marmor vocant , tum flavum e lapicidinis prope vicum Turrium erutum , in paucis ab illo ejuſdem coloris diverſum , quod in vetuſtis Romanorum ædificiis ſubinde reperitur . Tu vero Lector munuſculum iſtud accipe ; eoque utere mecum .

I.

*Lapidina Marmoris rubeo colore donati, & maculis
rubeis pallescentibus.*

HÆc lapidina, quæ a collibus vulgo *Corrubiol di Chiesa Nuova* incipit, meridiem versus, ad S. Margari-
tæ sacellum usque protenditur occidentem versus, summo
in monte originem habens, & ad ejusdem montis meri-
diem definens. Strata prima, secunda & tertia, tegendis
ædibus apta, tum columnis, arcubus, & epystiliis. Crassi-
tudo uncias quatuordecim ad summum attingit.

II.

Lapidina Marmoris vulgo Biancone dicti.

In planitie *di Chiesa Nuova*, sub ædibus italice *de' Zam-
belli*, occidentem versus invenitur. Epystiliis, & arcubus
effingendis inservit, at cum sit scabrum & inæquale leviga-
ri nequit.

III.

Marmor rubrum, pulchre maculatum.

In loco dicto *Scandoli di Chiesa Nuova*, ad meridiem
invenitur. Hoc marmore columnæ, arcus, & epystilia,
effinguntur. Major crassitudo uncias circiter tredecim at-
tingit.

IV.

Marmor rubrum pulchrum, mixtum.

In loco quem dicunt *Tranfon del Cerro*, apud ædes *della Montarina*, occidentem versus. Alia lapicidina in imis locis ejusdem *Cerro* invenitur, occidentem versus. Marmor istud pulcherrimum est; columnæ, arcus ex hoc exsculpuntur. Major crassitudo est unciarum quindecim, circiter.

V.

Marmor maculatum, pulcherrimum.

In agro S. Vitalis, in loco qui dicitur *Rovere di Velo*, ad meridiem, strata reperiuntur pedes quatuor lata. Hoc columnæ, & epystilia fiunt. Crassitudo est illi eadem ac superiori.

VI.

Marmor flavi coloris.

In agro S. Francisci, prope prædictum vicum, ad meridiem. Epystiliis, basibusque inservit. Major crassitudo pedum duorum est.

VII.

Marmor obscure maculatum, album, & flavum.

In loco qui dicitur *Piegara*, ad meridiem. Columnis, & epystiliis aptum. Crassitudo pedis unius est cum dimidio circiter.

Mar-

VIII.

Marmor rubrum maculis pallescentibus variegatum .

In loco nuncupato , *Malugni d' Azzago* , ad meridiem .
Epystilia & arcus ex illo fiunt . Major crassitudo unciarum
circiter octo .

IX.

Marmor rubrum vulgo di Nembro .

In loco Italice *Gazo d' Azzago* , ad orientem . Hoc columnæ
fiunt & arcus . Major crassitudo unciarum circiter sexdecim .

X.

Lapidina Marmoris Biancone bello .

In loco vulgo *Lavandara d' Azzago* dicto , ad meridiem .
Epystiliis , & arcubus aptum . Major crassitudo unciarum
circiter quindecim .

XI.

Marmor rubei subflavique coloris .

In agro *Azzago* , in monte vulgo *Maso* vocato , ad orientem .
Ad quodcumque opus efficiendum idoneum marmor .

XII.

Lapidicina duplex pulchri Marmoris rubri .

In agro *Lumiago* , ad occidentem . Ad epystilia idoneum .
Major crassitudo unciarum circiter decem .

XIII.

Lapidina Marmoris, quod vocant Biancone bellissimo.

In agro *Calcari di Grezzana*, ad meridiem. Ad epystilia, & portas idoneum. Major crassitudo unciarum quindecim.

XIV.

Lapidina Marmoris di Nembro maculati, alteriusque pulcherrimi.

In agro *Calcari di Grezzana*, ad meridiem, cujus strata quamcumque crassitudinem suppeditant. Columnis & molis efficiendis apta sunt. Ex inferioribus stratis, aliud pulcherrimum Marmor rubrum maculatum eruitur, aptum epystiliis, gradibus, & portis, crassitudine unciarum octo.

XV.

Marmor roseum cum flavo permixtum.

In agro *Rosar di Grezzana*, in monte dicto *Solvani*, ad orientem. Idque epystiliis inservit.

XVI.

Marmor violaceum, flavumque pulcherrimum.

In agro prædicto. In monte dicto *il Bosco delle Fontanelle*, ad meridiem.

Lapi.

XVII.

Lapidina Marmoris maculati vulgo Pernice .

In agro *Lugo* , in monte quem vocant *Pernisa* , ad meridiem . Infervit columnis , & arcubus , ejusque strata quamcumque suppeditant crassitudinem .

XVIII.

Marmor roseum cum flavo permixtum .

In prædicto agro , ad occidentem , in monte *Italice Masotti* .

XIX.

Marmor rubrum cum albo pallescente permixtum .

In agro *Alcenago* prope Parochialem Ecclesiam , qua meridiem respicit . Columnis , & epystiliis aptum .

XX.

Marmor carnei coloris , interdum mixti cum flavo .

In agro *Stalavena d' Alcenago* , in monte vulgo *Rivolto* , ad orientem . Columnis & epystiliis aptum .

XXI.

Marmor flavum .

In eodem agro , ad locum *Bregiago* dictum , ad meridiem . Hoc columnæ , arcus &c. construuntur .

Mar-

XXII.

Marmor rubrum cum pulchris maculis.

In eodem agro, in cacumine montis *Bregiago*, ad orientem. Hoc ad quodcumque opus idoneum.

XXIII.

Lapidina Marmoris, vulgo di Mandolato bellissimo dicti.

In agro *Orsara di Lugezzano*, ad occidentem. Hoc cuiusque aptum est operi.

XXIV.

Marmor rubrum, flavumque, pulcherrimum.

In agro *delle Vallene del Faè*, ad meridiem. Columnis, & epystiliis inservit.

XXV.

Lapidina Marmoris vulgo di Mandolato rosso giallo bellissimo dicti.

In locis qui nuncupantur *Costa longa*, ad orientem, *Preosa* ad orientem, e *Cà da selva di val Policella*. Columnis & epystiliis aptum.

XXVI.

Marmor flavum di Nembro dictum.

In summitate *Costa longa*, cujus loci confines agros contingunt *S. Georgii di val Policella*, lapidina una reperi-

peritur; altera vero in agro *del Corno* ejusdem S. Georgii. Columnis, & epystiliis aptum.

XXVII.

Marmor rubrum maculatum.

In agro *Preosa di val Policella*, ad meridiem, & occidentem. Prima strata sunt unc. XIII. columnis apta: altera unciarum novem circiter, haud inferioris pulchritudinis.

XXVIII.

Lapidinæ Marmoris di Biancone dicti.

In agro supradicto, tum in illis S. Georgii, & *Mazurega*, ad orientem, *di Suifi* ad meridiem, *e delle Pozze di Cona*, ad occidentem. Viginti duo strata, ut plurimum, reperiuntur: primi & alterius crassitudo est unciarum sex circiter. Altarium mensæ, eorum ornamenta, & epystilia ex eo effinguntur. Stratorum viginti & duorum quæ recensuimus media vocata sunt *del Secchiar*, *Stopegna*, & *Gentile*: hæc sepulchralibus urnis inserviunt.

XXIX.

Marmor varium.

In agro vici *Monte*, in loco *Cavallo di val Policella*, & in agris *di val de' Toni*, ad meridiem. Materiam columnis, arcubus &c. subministrat. Major crassitudo pedum circiter trium.

Marmor

XXX.

Marmor ruberrimum.

In dicto vico *Monte*, in radicibus montis *Pastelli*, ad meridiem reperitur. Ornamentis & tessellato operi aptum. Interdum major longitudo ad quinque circiter pedes protrahitur.

XXXI.

Marmor flavum pulcherrimum.

In agro *Torri*, prope *Benacum*, ad occidentem. Hoc ad quodcumque opus idoneum.

XXXII.

Lapidina Marmoris varii vulgo Mischio, elegantibus, pulchrisque ornati coloribus.

In agro *Brentonico* Diœcesis nostræ, qua Septentriones respicit. Hoc columnæ, epistilia, & arcus parantur.

XXXIII.

Lapidina elegantissimi Marmoris varii coloris ab Italis Breccia dicti.

In altis montibus vulgo *di Vallarfa*, agro *Veronensi* finitimis, ad orientem. Ex hoc columnæ arcus &c. exsculpuntur.

XXXIV.

Marmor pulcherrimum, rubrum, & album, nuper inventum.

In agro *Pigozzo*, & ad locum *le Falci* dictum, in valle quam *Squaranti* vocant, ad orientem. Columnis efformandis aptum.

XXXV.

Marmor subcroceum nuper inventum, vulgo Mandolato bellissimo dictum.

In agro *Azzago*, ad orientem, ad locum vulgo *Mazo* dictum, & ad scopulos, qui vallem *Pigozzo* respiciunt. Strata pedes duo longa sunt.

Catalogi Marmorum Veronensium

F I N I S.

CATALOGUS

VARIARUM RERUM

AD HISTORIAM NATURALEM PERTINENTIUM,

Quas accepi munificentia Doctissimi & Nobilissimi Viri

PETRI CHRISTIANI WAGNERI

Medicinæ Doctoris, & Archiatri Serenissimi
Principis Brandenburgensis.

1. **O** Streæ duo fossiles, circa *Hoben Memmigen* in *Suevia*.
2. Cochleolæ fossiles, prope *Heidenheim*, in agro *Wurtembergico*.
3. Cochlitæ ex agris circa *Bisuvangen*, in Comitatu *Pappenheimensi*.
4. Terebratulæ prope *Schambac* ditionis *Pappenheimensis*.
5. Pisces tres in lapide scissili albo, prope *Übermanshofen*, ditionis *Pappenheimensis*.
6. Dendritæ tres, in eodem lapide scissili.
7. Entrochi ex agris circa *Giengen* Civitatem Imperialem in *Suevia*.
8. Belemnites in apicè trifidus, ex agris circa *Azelsberg*.
9. Lapis pinguis, Germanice *Schmeerstein* dictus; Creatæ Hispanicæ species, cum arbusculis nigris, ex monte *Pinifero*.
10. Trochitæ ex monte *Eyselberg*, in agro *Brunsvicensi*.

11. *Hel-*

11. *Helmintholitus* Medusæ, sive *Asteria columnaris*, pentaphylla, ex agris prope *Echterdingam*, in agro Stugar-
diensi Wirtembergiæ.

12. Trochitæ in matrice, ex monte *Eyselberg*, prope *Wolf-
fembuttelam*, in Ducatu *Brunsvicensi*.

13. Concha rugosa, in lapide calcario *Wolffsembuttelensi*.

14. Conchites anomius rugosus *Gryphites* dictus, ex agris circa *Azelberg*, prope *Erlang*.

15. Astroites ex celeberrimo illo monte, qui *Bloksberg*, mons *Bructerus* vocatur, in *Hercynia*.

16. Echinites papillaris, Ovum anguinum *Plinii*, ex monte prope *Turnau*, in *Franconia*.

17. Conchites lunatus *Mercati*, ex agro Wirtembergico prope *Tubingam*.

18. Massa concharum anomiarum, ex monte *Schnabelburg* in *Hercynia* citeriore.

19. Stalactites ex antro subterraneo, prope *Draensendorf*, in Principato *Bareuthino*.

20. Ingemmatio crySTALLINA, ex fodinis metallicis *Hercyniæ*.

21. Eadem cum innato *Pyrite*, & *Spatha* lamellata, ex eodem loco.

22. Echinitæ rotulares, ex agro *Pappenheimensi*.

23. Echinites cordatus, ex lapide calcario, agri *Pappen-
heimensi*.

24. *Belemnites*, succini instar, pellucidus, *Gedanensis*.

25. *Belemnites* ari-pistilli-formis, *Echterdingenses*, agri Wirtembergici.

26. Coralloides crassior, cylindricus, substantiæ corneæ, in medio perforatus, in agro *Giengensi* *Sveviæ*.

27. Corallium crassius, compressum, cortice spongiosa, ex agro Wirtembergico, prope *Heldensingen*.

28. Corallium tubulosum, & ramosum, fossile, ex agro *Giengensi* in *Svevia*.

29. Basis ejusdem Corallii, ex eodem loco.

30. Corallium crassum, cylindricum, cortice spongiosa in medio vertice perforatum, ex eodem loco.

31. Folia arborum, in terra spadicea, ex fodinis Aluminis valde profundis, prope *Comedau* in *Bohemia*.

32. Oolithus ex agro *Pucensi*, prope *Gedanum*.

33. Oolithus ex *Eyselberg*, prope *Guelferbitum*.

34. Oolithus ex *Nuisberg*, agri *Brunsvicensis*.

35. Dens fossilis, vel Unicornu fossile *Castadiense*, *Wirtembergiæ*.

36. Ichthiomorphus, in minera nigra *Buckholz*. In Comitatu *Halbergensi*.

37. Duo Dendritæ, ex Episcopatu *Eycstadiensi*.

38. Duo Lumbricitæ, ex agro *Pappenheimensi*.

39. Adamantes *Bristolenses*, Angliæ.

40. Conchites ex agro *Quensfurtensi*, in *Sassonia*.

41. Conchites Ducatus *Hanoverani*, ex agro *Neostadiensi*, ad montem *Raparum*.

42. Pecten amphiotis, planior, striis latioribus, ex arenæ fodina, prope *Niederstozingen* in *Svevia*.

43. Asteriæ columnares, ex fossa civitatis Imperialis *Giengensis* *Sveviæ*.

44. Modioli Stellæ marinæ caudatæ, seu *Caryophyllites* major, agri *Giengensis*.

45. Articuli Stellarum marinarum, ejusdem agri.

46. Ostrea fossilis minor, ejusdem agri.

47. Cornu Ammonis striatum, ex Comitatu *Iork*, in *Anglia*.

48. Cornua Ammonis metallica, minima, ex Ducatu *Hanoverano*.

49. Cor-

49. Conchitæ anomii læves, ex lapide cretaceo-calcario *Guelferbitano*.

50. Conchitæ anomii planiores, seu depressi, *Echterdingenses*, *Wurtembergiæ*.

51. Ctenitæ species diversæ, seu Pectunculi anomii, *Echterdingenses*.

52. Pectunculi anomii, ex montibus circa *Unterleinleiter*, in Episcopatu Bambergensi.

53. Conchæ anomiae læves, ex prædictis montibus.

54. Pisces in lapide scissili albo, ex lapidina *Solnhofsensi*, in principatu Onoldino.

55. Piscis duplex in eodem lapide scissili.

56. *Hysterolythus Emsensis*, ex monte prope *Brunbach*; in *Hassia*.

57. *Ostrea fossilis maxima*, ex agro *Giengensi Sveviæ*.

58. Pecten amphioris eremitarum maximus, ex monte arenoso, in agro *Ortemburgico Austriæ superioris*.

59. Concha tellinoides porosa, crassa, in lapice calcario, agri *Pappenheimensis*.

60. Conchæ anomiae seu *Terebratulæ* agri *Querfurtensis*, in Saxonia superiori.

61. Planta stellata Gallio similis, in lapide scissili, cinereo, prope *Halam Magdeburgicam*.

62. *Ostrea imbricata Aldrovandi*, ex agris circa *Behringen*, prope *Geislingen* in Svevia.

63. Pectunculi subtilissime densissimeque striati, in lapide calcario agri *Pappenheimensis*.

64. Pectunculi anomii subrotundi, ex agris circa *Azelsberg*, prope *Erlang*.

65. *Trochus granulatus fossilis*, prope *Kirchbrenbach*, in Episcopatu Bambergensi.

66. Fungi corallini striati ramosi, ex Svevia, prope Civitatem Imperialem *Giengen*.

67. Sa-

67. Sabulum ex scaturigine quadam prope *Moenchau*, in confiniis altissimi Germaniæ montis Piniferi, variis fragmentis corporum marinorum, ex crustaceorum, & Coraliorum prosapie refertum.

68. Smaragdus Saxonicus.

69. Cornua Ammonis martialia, quæ maximam partem in fragmentis occurrunt, in terra limosa, prope *Kirchbrenbach*, in Episcopatu Bambergenfi.

70. Cornu Ammonis spinosum, depressum, spiris latioribus, cum ductibus serpentis, in minera Martis arenosa, ex ferri fodinis, prope Civitatem Imperialem *Halen*, in Svevia.

71. Cornu Ammonis spinosum, striis undulatis, in matrice, ex agro *Altorfino* Noricorum.

72. Cornu Ammonis non spinosum, striatum, ejusdem agri.

73. Cornu Ammonis læve, non spinosum, compressum, spira latiore horizontaliter currente unica terminatum, ex agro Pappenheimensi. V. *Scheuchzeri Museum Diluvianum* num. II.

74. Cornu Ammonis læve non spinosum, compressum, crassius, ex duabus spiris constans, ex eodem agro.

75. Cornu Ammonis non spinosum, striatum, striis bifurcis, ex eodem agro.

76. Cornu Ammonis non spinosum, striatum, spiris angustioribus, striis quadri-et-quinque partitis, spiram, & ambitum trajicientibus, ex agro *Pappenheimensi*.

F I N I S.

IN-

I N D E X.

A Etitæ :	pag. 60.	Lapides pellucidi :	p. 59.
Ammonis Cornua.	p. 13.	Lapides stellati.	p. 55.
Animalia lapidefacta.	p. 44.	Marmora Veronensia.	p. 63.
Belemnitæ.	p. 32.	Musculitæ.	p. 36.
<i>Bolca</i> montis descriptio.	p. 80.	Nautilitæ.	p. 19.
Bucarditæ.	p. 36.	Nerititæ.	p. 23.
Buccinitæ.	p. 24.	Oolithi.	p. 51.
Botrytæ.	p. 57.	Ossa.	p. 45.
Chamitæ.	p. 35.	Ostreitæ.	p. 38.
Cochlitæ.	p. 20.	Pectinitæ.	p. 37.
Conchitæ.	p. 33.	Pisces.	p. 46.
Conchitæ anomii.	p. 39.	Piscium dentes.	p. 45.
Corallia.	p. 47.	Piscium vertebrae.	p. 47.
CrySTALLUS.	p. 57.	Plantæ herbaceæ.	p. 53.
Dendrolithi.	p. 51.	Purpuritæ.	p. 27.
Dendrophori.	p. 54.	Selenitæ.	p. 25.
Draconitæ.	p. 60.	Semina.	p. 49.
Echinitæ.	p. 27.	Stalactitæ.	p. 58.
Fungi Glaphyri :	p. 58.	Stalagmitæ.	p. 58.
Fungitæ.	p. 54.	Terebratulæ.	p. 40.
Fructus lapidefacti.	p. 54.	Trochitæ.	p. 23.
Geodæ.	p. 60.	Tubulitæ.	p. 41.
Gryphitæ.	p. 40.	Turbinitæ.	p. 25.

MONTIS BOLCA

DICTI ORTOGRAPHIA,

Ex quo Pisces fossiles eruuntur.

- A Ecclesia vulgo *di Bolca* dicta.
- B Montes tophacei.
- C Strata lapidea subcinerea, Numulariis referta.
- D Lapidescissiles cinerei, plumbei coloris, in quorum interstitiis Pisces, Plantæ herbacæ, & Arborum frondes reperiuntur.
- E Interstitia durioris albicantis lapidis, minus scissilis, absque Piscibus, Plantis &c.
- F Præcipitium sub fodina, ubi strata profundissima sunt; sed sine Piscibus.
- G Lapidescissiles, cinerei, plumbei coloris, infra topho positi, carentes Piscibus, Plantis &c.
- H Initium fodinæ Piscium, aultrum versus.
- I Maximum stratum lapideum, subcinereum, Numulariis refertum.
- K Saxum oppletum minimis Numulariis.
- L Stratum lapidis cinerei Terebratulis repletum.
- M Stratum coloris plumbei.
- N Interstitia tophacea.
- O Stratum coloris plumbei.
- P Stratum crassum lapidis cinerei, cum variis Turbinitarum speciebus.
- q Fossæ ab aquis effictæ.
- Y Mons *Postaglie* dictus.
- Z Piscium collis.

Tab. VII.

Fig. I.

Facies posterior.

Facies anterior.

Fig. 2.

A. chela.

Tab. X

N O I RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

A Vendo veduto pèr la fede di Revisione, ed Approvazione del P. F. *Lauro Maria Picinelli Inquisitore Generale di Verona*, nel Libro intitolato: *Corporum Lapidefactorum agri Veronensis Catalogus &c.: Editio altera, multo auctior. Accedunt Annotationes, ac Catalogus Marmorum Agri Veronensis*, non v'esser cos' alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per attestato del Segretario nostro; niente contro Principi, e buoni costumi: concediamo Licenza a *Dionigi Ramanzini Stampatore di Verona*, che possi esser stampato, osservando gli ordini in materia di Stampe, e presentando le solite Copie alle pubbliche Librarie di Venezia. e di Padova.

Dat. li 29. Agosto 1744.

{ G. Piero Pasqualigo Rif.
{ Giovanni Emo Proc. Rif.
{

Registrato in libro a Carte 43. al num. 285.

Michel Angelo Marino Segr.

THE AIRCRAFT

THE AIRCRAFT
THE AIRCRAFT
THE AIRCRAFT

THE AIRCRAFT
THE AIRCRAFT
THE AIRCRAFT
THE AIRCRAFT
THE AIRCRAFT
THE AIRCRAFT
THE AIRCRAFT
THE AIRCRAFT
THE AIRCRAFT
THE AIRCRAFT

THE AIRCRAFT
THE AIRCRAFT
THE AIRCRAFT

THE AIRCRAFT
THE AIRCRAFT
THE AIRCRAFT